

‘புத்தகால உடலை விட்டுக் கோட்டங்களில் பயிரிட வேண்டியவை

பொருளாடக்கம்.

		பக்கம்.
அத்தியாயம்	1.—விதிக்கப்பட்ட உணவுப்பிரகள்	4
அத்தியாயம்	2.—உபயரணங்களும் ஆயுதங்களும்	5
அத்தியாயம்	3.—பயிர்மற்றும்	6
அத்தியாயம்	4.—கூட்டுரை நயாரித்தல்	7
அத்தியாயம்	5.—தோட்டப் பயிர்களை நாசமாக்கும் பிரான்களை ஒழித்தல்	9
அத்தியாயம்	6.—பூமியைப் பண்படுத்தல்	12
அத்தியாயம்	7.—விதை விதைத்தல்	14
அத்தியாயம்	8.—நாற்று நடுதல்	15
அத்தியாயம்	9.—கிழங்குப் பயிர்கள்—	
	1. வள்ளிக் கிழங்கு	16
	2. வத்தாளிக் கிழங்கு	19
	3. சேம்புக்கிழங்கு	20
	4. ஜெருஸலம் ஆட்டசோக	23
	5. மரவள்ளி	24
அத்தியாயம்	10.—அவரை வகைகள்—	
	1. அவரை	26
	2. தோல் அவரை	27
	3. கோழி அவரை	28
	4. போஞ்சி	30
அத்தியாயம்	11.—கறிக்கருக்குகள்—	
	1. வெங்காயம்	31
	2. மின்காய்	33
	3. மின்கு	35
அத்தியாயம்	12.—காங்கறிகள்—	
	1. சிரை	36
	2. வெண்டி	39
	3. கத்தரி	41
	4. தக்காளி	42
	5. கரட்	44
	6. பீற்	45
	7. கோவா	45
	8. சாம்பல் வாழை	46
அத்தியாயம்	13.—மழவர்க்கங்கள்—	
	1. பப்பாளி	47
	2. பாஷன் பழம்	49
	3. வாழை	50

முகவுநர்.

இலங்கையில் கூடுதலான உணவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டியது மிக அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே சிடைக்கக்கூடியதாயிருக்கும் ஒவ்வொரு தலை நிலத்திலும் ஏதாவதொரு உணவுப் பயிரை நட்டு உண்டாக்கக்கூடியவரை முயற்சிக்க வேண்டும். பண்படுத்தக்கூடிய காணி, பூரி வைத்திருப்பவர்கள் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு பங்கீடுத் திட்டங்கள் நடைமுறையிலிருக்கும் இக்காலத்தில் தமது நிலங்களை சமமா சிடைக்கவர் அன்றை வெறும் அலங்காரத்தக்குரிய பூராகள் வளர்வோ விட்கப்பாது. ஒவ்வொரு வித நிலமும் அதற்குப் பொருத்தமான உணவுப் பயிர்கள் நடவடிக்கை பிரித்து வைக்கப்பட வேண்டும். இலங்கையில் உணவுப் பயிர்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய தற்கு நெல் வயல்களும் சேனைகளும் கழங்களும் இருக்கின்றன. அவற்றுடன் இலங்கை முழுவதும் ஆயிரக்கணக்கான வீட்டுத் தோட்டங்களும் காணித் துணிகளும் இருக்கின்றன. இந்த நிலங்கள் உணவுப் பொருத்தன உற்பத்தி செய்யும் ஆற்ற ஆடையவை, இவற்றில் உணவுப் பொருட்கள் உற்பத்தியானால் இலங்கையின் உணவு உற்பத்தி மிகவும் அதிகரிக்கும். இந்தத் தோட்டங்களிலும் காணித்துணிகளிலும் என்ன பயிர் செய்யலாம் என்பதுபற்றிய தகவலும் மிகக்கூடுதவான விளைவு கிடைப்பதற்கு கையாளவேண்டிய செய்கை முறைகளும் இப்பிரகாரத்தில் சுருக்கமாகத் தயப்பட்டிருக்கின்றன. வீட்டுத் தோட்டங்களின் நிலைமைகளில் பயிரிடுவதற்கு மிகவும் தகுதி யான்வையின்று கருதப்படுவனவும் ஒருவரின் உணவில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதற்குத் தகுதியான சத்துள்ளனவுமான உணவுப் பயிர்கள் மட்டுமே இங்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்பிரகாரத்திற் கூறப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் ஏற்குறைய இடை முறையில் தேசிய உணவு உற்பத்தி இயக்க ஆதாரவில் சமீபத்தில் பத்திரிகையிகளில் தொடர்ச்சியாக வெளியாட்ட கட்டுரைகளில் காணப்படுகின்றன. அவற்றையெல்லாம் ஒன்றாகத் திட்டி வெளியிடுவது, பயிர் செய்யவர் அவரது தோட்டத்தில் அன்றை நிலத்தில், ஆகைடூதவான உணவு உற்பத்தி செய்ய உதவியாயிருக்குமென்று கருதப்படுகிறது.

ஆந்தாம் அத்தியாயத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் பெருச்சாவி பொறிபற்றிய குறிப்பும் படிப்பும் உதவியமைக்கு நான் திரு. பி. ஷுப்பம் அவர்களுக்கு கடமைப்பட்டவனு யிருக்கிறேன்.

பயின்டு. ஆர். சி. போல்,
விவசாய அதிகாரி, தென்மேற் பிரிவு.

தேசிய உணவு உற்பத்திக் காரியாலயம்,
நென்ற ரேட், கொழும்பு.

1944 ம் ஜூலை 25 ந் ட.

முகவுநர்

யுத்தகால உணவு .

வீட்டுத் தோட்டங்களில் பயிரிடுவதென்ன ?

அத்தியாயம் 1.

விதிக்கப்பட்ட உணவுப் பயிர்கள்.

வீட்டுத் தோட்டங்கள், சில கால் கறிவகைகளும் அவரை வகைகளும், கறிச் சரக்குகளும் பழ வர்க்கங்களும் பயிர் செய்வதற்கு மிகவும் நகுதியானவை. தானியங்களும் (தெல, சோளம், குருக்கன் போன்றவை) ஓரளவுக்கு வளரி, வத்தாளை, சேம்பு, மரவள்ளி போன்ற மூழ்க்களும் வீட்டுத் தோட்டங்களிலுள்ள கொறப் பூட்டுகளில் அதிக விளைவு தருவதில்லையாதலால் இவற்றை வீட்டுத் தோட்டங்களில் பயிரிடுவது அதிக வாய்கரமா யிராது. பெரிய வீட்டுத் தோட்டங்களில் மூழ்குப் பயிர்கள் வளர்க்கப்படலாமெனிலும் அவை வயல்களில் பயிர் செய்யப்படுவதற்கே தகுதியுடையன.

காய்கறி வகைகளில் மிகவும் சிறந்த அல்லது நியாயமான அனவு உணவுச்சத்துக்கள் உள்ளனவாகவும் வீட்டுத் தோட்ட நிலைமைகளில் பயிரிடையெத் தகுதி வாய்ந்தனவாகவு முள்ள பயிர்களை மட்டும் நட்டு வளர்க்க வேண்டும். தாழ்ந்த பிரதேசத்தில் பயிரிடுவதற்கு கீரை மினங்களும் வெள்ளியும், கத்திரியும் மிகவும் முக்கியமானவை, மலைப் பிரதேசத்துக்கு, கோவா, கரொட், பீற் ஆகியவற்றுடன் கீரையினத்தைச்சேர்ந்த பசுவீ மிகவும் உபயோகமாயிருக்கும்.

புட்டு, பாவலி, பீர்க்கு, சர்க்கஸப் பூசனி ஜீசியவற்றிற்கு பயிரை அழிக்கும் பூசனி பூருக்களால் சேதமேற்படுமாகையால் அவற்றை அதிக விகாலமான இடங்களில் பயிர் செய்யவேண்டும். சிறு ஒட்டத்தில் பயிர் செய்யப்பட்டால் பயிரை அழிக்கும் பூசனிகளால் ஏற்படும் நஷ்டம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கும். ஈனாக்காய் சாம்பந் பூசினிக்காய், கெக்கரிக்காய் ஆகியவற்றில் உணவுச் சத்துகள் மிகமிகக் குறைவு.

அவரைச் செடிகளின் இனம் காய்களிலும் விதைகளிலும் பிசிதம் அதிகமான்கூபல் வருடங்களுக்கு ஜீவித்திருக்கும் படரும் இன் அவரைகள்—அவரை, தோல் அவரை கோழி அவரை ஆகியவை மிகவும் உபயோகமானவை. ஏனெனில் அவற்றைப் பந்தல் களில் பாரவிட்டு வளர்த்தால் பல வருடங்களுக்கு காய்கள் கிடைக்கும்.

அவரைக் காயும், கோழியவரைக்காயும் பிஞ்சாக் கிருக்கும்போது உண்ணப்படுகின்றன தோல் அவரையின் விதைகள்மட்டுமே உண்ணப்படுகின்றன, காய்கள் உண்ணப்படுவதில்லை. போஞ்சிக் செடிகள்—படரும் இனமும், செடி இனமும்—மலைப்பிராதேங்களில் பயிரிடுவதற்கே பொருத்தமானவை.

தாழ்ந்த பிரதேசத்துக்கு மிகவும் பொருத்தமான கறிச்சரக்குகள், மிளகாய், வெங்காயம், பினாகு ஆகியவாகும். மினகை மரங்களின் அடிகளில் நட்டு வளர்க்கலாம்.

பழ மரங்களில் பய்பாளி, வாஷ்னு பாஷன் பழக்கொடி ஆகியவை துரிதமாகக் காய்க்கக்கூடியனவாகும். பாஷன் பழக்கொடி வேலிகள் ஓரமாக நட்டு அவற்றின்மீது படரவிடப்படுவதுண்டு.

அத்தியாயம் 2.

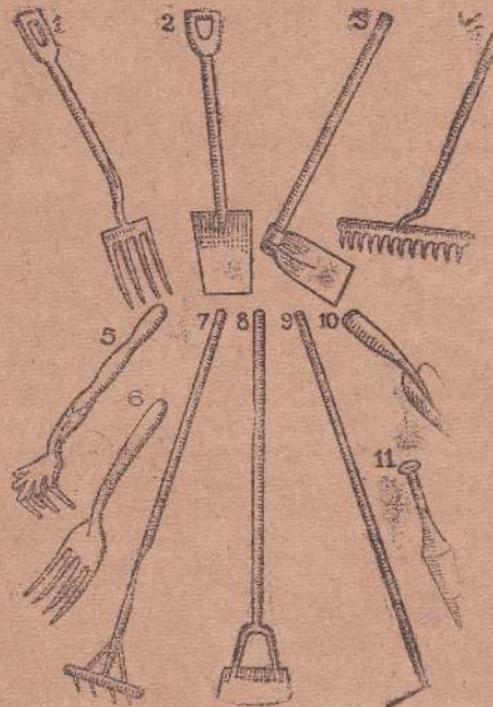
உபகரணங்களும் ஆயுதங்களும்.

பெரும்பாலான வீட்டுத் தோட்டங்களில் உணவுப் பயிர்கள் நட்டு உண்டாக்கல்லடியதாக இருக்கும் இடம் சிறிதாக இருப்பதால் கை ஆயுதங்கள் மட்டுமே உபயோகிக்கலாம். படம் 1 ல் நிலத்தைப் பண்படுத்திப் பயிர் செய்வதற்குத் தேவையான பஸ்வேறு உபகரணங்களும் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த உபகரணங்கள் அணைத்தும் இருக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் அவை இருந்தால் குறைந்த பிரயாசைப்படி சிறந்த பயன் கிடைக்கும்.

முதற் தேவையாகப் பயிர் செய்வதற்கு அவ்வது அறுவ கைக்குப் பின்னர் பூமி கடினமாக இருக்கும்போது நிலத்தை உடப்பதற்கு முன்னாக கம்பி (படம் 1, இல. 1) உபயோகமானதாயிருக்கும். பசுவையை

நிலத்தின்மீது ஜூதாக் பாவுதற்கும் முன்னாக கம்பியை உபயோகிப்பது வசதியாயிருக்கும்.

மண்ணைப் புரட்டிவிடுதற்கும், பாத்திகளும், வாய்க்காலகளும் போடுதற்கும் ஆழமாகவேனுந்தியிருக்கும் புல் பூண்டிகளைப் பிடித்துதற்கும் மண்ணைவட்டி. (படம் 1, இல. 3) மையாவது, பாரை (படம் 1, இல. 2) மையாவது உபயோகிக்கலாம். நிலத்தின் மேற் பாப்பிலுள்ள பெரிய மண்கட்டி களை கூமார் 10 தினங்களுக்குப் பின்னர் இந்த ஆயுதங்களில் ஏதாவது சூன்றினால் உடைத்து விடலாம்.

படம் 1.—தோட்டச்செய்கைக்கு வேண்டிய உபகரணங்களும் ஆயுதங்களும்.

இறு மண் கட்டிகளை உடப்பதற்கும் கற்களையும் புல்பூண்டிகளையும் அப்பறப்படுத்துவதற்கும் புமியை மட்டமாகச் சொல்ல மண்ணை மிருதுவாக்குவதற்கும் குப்பைவாரி (படம் 1, இல. 4) தேவையாகும். இதை நிலத்தின் மீது போட்டு பின்னும் முன்னுமாக இழுக்கவேண்டும். பின்னர் அதன் மறுபக்கத்தால் மண்ணை ஒப்பமாகக் கொண்டும்.

(Dutch Hoe) எனப்படும் புல்செருக்கும் ஆயுதத்தின் (படம் 1, இல. 8) உபயோகம் போதியளவு உணரப்படவில்லை. இந்த ஆயுதத்தைக் குரு நீண்ட கைபிடியிருக்கின்றது. தரையிடை இதை வைத்து மொதுமெதுவாக முன்னோக்கி இடிப்பதன்

மூலம் புந்கள் வேருடன் களையப்படுகின்றன. நிலமும் அதிக துரிதமாக இன்னும் சாத்திகளின் ஓங்களின் இதனால் பழுது பார்க்கலாம். வாய்க்காலகளையும் நடை பாத களையும் குப்பவாக வைத்திருப்பதற்கு இது பயன்படும். இந்த ஆயுதம் முக்கியமாக மனை நரைகளுக்கு உபயோகமாக இருக்கும்.

ஒற்றை ஆணிகளை பிடுங்கி (படம் 1, இல. 9) ஒவ்வொரு வீட்டிலும் செய்துகொள்ளக் கூடிய ஒரு ஆயுதம். நாற்று மேடையிலுள்ள நாற்று வரிசைகளுக்கிடையேயுள்ள மண்ணைக் கிண்டிப் புலிலைப் பிடுங்குவதற்கு இந்த ஆயுதம் அவசியம். ஒரு நீண்ட மரக் கைப்பிடியில் ஆணியொன்றை அடிப்பதன் மூலம் இந்த ஆயுதத்தைச் செய்து கொள்ளலாம்.

கைக்காண்டி (படம் 1, இல. 10), நாற்று மேடையிலிருந்து நாற்றுகளைப்பிடுங்கி எடுப்பதற்கும் அவற்றை நடைவதற்குப் பாத்திகளில் குரிகள் தோண்டுவதற்கும் தேவைப் படும். பாத்தியில் பயிர்களுக்கிண்ணயில் அதிக ஆழத்துக்கு வேலுணர்விருக்கும் புதிகளைப் பிடுங்குவதற்கும் இதை உபயோகிக்கலாம். கைக்காண்டிக்குப் புதிலாக கூப்பாரையை உபயோகிக்கலாம். கூப்பாரை கூட்டுமொயான மர ஆயுதமாகும். அது தேயந்து போகாமல் இருப்பதற்கு இரும்பு மூலை வைத்துக்கொள்ளலாம். நாற்றுகளைப் பிடுங்கி நடும்போது சிறு தவாங்கள் செய்வதற்கு இதை உபயோகிக்கலாம்.

களைபிடுங்கி (படம் 1, இல. 5), பயிர் வரிசைகளுக்கிடையேயுள்ள மண்ணைக் கிண்டி இளங்கி மிருதவாக்கிவிடுவதற்கு உபயோகிக்கப்படும் ஒரு ஆயுதமாகும். தனை மட்டத்தில் முளைத்திருக்கும் புந்கள் இந்த ஆயுதத்தைக்கொல்லு அப்பறப்படுத்தலாம்.

கைமுள்ளு (படம் 1, இல. 6), அதிக நெருக்கமாகவுள்ள பயிர்களைச் சுற்றியுள்ள மண்ணைக்கிண்டி இளங்கி விடுவதற்கு உபயோகமானது. மூழி இறுதி, களை பிடுங்கியான கிண்டி கூடிய ஆழத்தைக்காட்டிறும் அதிக ஆழத்துக்கு நிலத்தைக் கிண்டிகிட வேண்டியிருக்கும்போது இந்த ஆயுதம் மிகவும் முக்கியமாகும். மனவெட்டியால் அல்லது பானால் பிடுங்கினால் சேதமனையக்கூடிய சிறு பயிர்களை நிலத்திலிருந்து எடுப்பதற்கு இதை உபயோகிக்கலாம்.

களைபிடுங்கி (படம் 1, இல. 7) யும் ஒற்றை ஆணிகளை பிடுங்கியைப்பிரால், ஒரு நீண்ட மரக் கைப்பிடியில் இளைக்கப்பட்ட ஒரு சலாகையில் நான்கு 3 அங்குல ஆணிகளை அடித்து வீட்டிலேயே செய்துகொள்கூடிய ஒரு ஆயுதமாகும். இந்த ஆயுதம் வெங்காயத்தைப்பொல் நெருக்கமாக இருக்கும் பயிர் வரிசைகளுக்கிடையே போட்டு மூன்றும் வினாலுமாக இழுத்து மண்ணைக் கிண்டி இளக்கின்டு புரக்களைக் களைவதற்குப் பயன்படும்.

அத்தியாயம் 3.

பயிர் மாற்றம்.

ஒரு துண்டு காளியில் ஒரே பயினா அல்லது ஒரே இனப்பயினா அடுத்துத்து வரும் பருவ காலங்களில் நடைவன் கூடாது. குறைந்தபட்சம் இரண்டு அல்லது மூன்று பருவ காலங்கள் கழித்துத்தான் அதே பயிர் அல்லது அதே இனப்பயிரி பயிரிடப்படுதல் வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட பயினா அழிக்கும் பூசிகளும் நோய்களும் பூமியிலின்னாது ஒழிவதற்கு ஒவ்வொரு பருவகாலத்திலும் பயினா மாற்ற வேண்டியது அவசியமாகும். ஒரே நிலத்தில் அடுத்துத்து ஒரு பருவகாலத்துக்கு அதிகமாக ஒரே பயிர் வளர்க்கப் பட்டால் புலலுருவி மிகத்துரிதமாகப் பெருகும். ஒரே பயினா ஒரு நிலத்தில் அடுத்துத்து வரும் பருவகாலங்களில் நட்டால் நிலத்திலுள்ள பயிர் உணவு துரிதமாகத்

தீந்துவிடும். சில பயிர்கள், உதாரணமாக மரவள்ளி, மற்றப் பயிர்களைக் காட்டிலும் அதிக பயிர் உணவை நிலத்திலிருந்து எடுக்கிறது. ஆழத்தக்கு வேர்விழும் பயிர்கள் பூமியின் கீழ்ப்படைகள் கடினமாகும்போது அவற்றை உடைத்து மிருந்வாக்கின்றனர். ஆழத்தக்கு வேர்விடாத பயிர்களை கடுத்துத் தலையை கூழ்த்திலுள்ள மண இறுதிலிழும். அவளையினப் பயிர்களில் பூமியிச் செறிப்பாக்கும் தலையை இருக்கிறது. இப்பயிர்களுக்கு காற்றிலிருந்து நூட்டோஜிலை எடுத்து அவற்றின் வேர்களில் சேமித்து கைக்கும் கச்தியிருக்கிறது. ஒரு அவளையினப் பயிர் அதன் பின் நடப்படும் பயிருக்கு இவ்விதம் காயம் செய்கிறது. அல்லது அது தான் நிலத்திலிருந்து பெற்ற நூட்ட ரேஜினில் பெரும் பகுதியை மீண்டும் நிலத்துக்கு வொடுத்துக்கொள்ளும். மர வள்ளி வத்தாகிய போன்ற சில பயிர்கள் புல் புண்டுகளை வளாவிடாத நடுகின்றன. பெரிய தோட்டங்களில் புல் புண்டுகள் அதிகமாக மூன்ததால் அதைத் தடுப்பதற்கு இப்பயிர்கள் உபயோகிக்கப்படும்.

ஆகவே ஒரே நிலத்தில் பல இனப்பயிர்களை ஒரு சிரமப்படி மாற்றிமாறிப் பயிர் செய்வது உதிதமாகும். பயிர்களை ஏந்தக் கிரமப்படி மாற்றிமாறிப் பயிராசேயை வேண்டுமெனவதை பயிர் செய்யவே தீர்மானிக்க வேண்டும். ஒரு பகுதிக்கு எந்தெந்தப் பயிர்கள் அதிக தகுதிவாய்ந்தன வென்பதையும் அவற்றில் பயிர் செய்வதற்கு எவ்வெப்பயிர்கள் விடித்தமானவை என்னையும் அப்பயிர்களின் வயல்தயுமிகொண்டே அவை பயிரிடப் படவேண்டிய சிரமம் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.

விவேகமான மூறையில் பயிர்களைக் கலந்தும் நடவாம். கலந்து நடும் பயிர்கள் முன்னும் பின்னுமாக விளையும் பயிர்களாயிருந்ததல் நலம். உதாரணமாக கத்தரி, வெங்கடி அல்லது கோவாகுடன் வெட்டுவோம், வள்ளிக்கிழங்குடன் மிளகாய், கத்தரி, அல்லது வெங்கடியும், அவளை தோல் அவளை அல்லது கோழி அவளையுடன் பாளியும் கலந்து பயிரிடப்படலாம். அவளைபோன்ற கோதுள்ள காய்காய்க்கும் பயிருடன் கோதுள்ளாய் காய்காத ஒரு பயிரைக் கலந்து பயிரிடுவது நலமைத்தரும். உதாரணமாக போஞ்சியுடன் தக்காளியைக் கலந்து பயிர் செய்தால் போஞ்சி வளரும்போது அல்லது அறுவடை செய்யப்படும்போது அதன் வெளிலுள்ள நெடோஜன் தக்காளிக்கு உபயோகப்படும். இவ்விதம் கலந்து பயிர் செய்வதால் ஒரு காணியில் அப்பயிர்களை குடுத்த கால அளவில் தனித்தனியாகப் பயிர் செய்வதால் கிடைக்கக்கூடிய விளைவிலும் பார்க்கக் கூடுதலான விளைவு கிடைக்கும்.

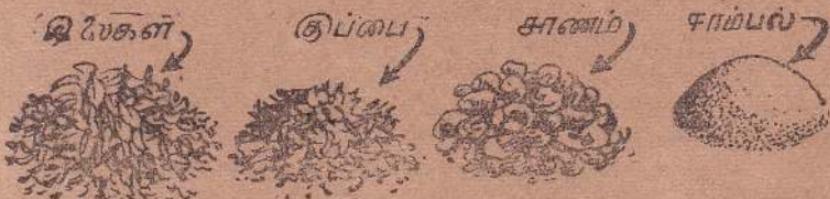
அத்தியாயம் 4.

கூட்டுரை தயாரித்தல்.

பூமிக்குப் போதிய சஸை போபாமல் எந்தப் பயிரையும் நடுதல் கூடாது. பயிர் தீவிதத்திற்கு முன்னர் நிலத்திற்குப் போடவேண்டிய மிகசிறந்த சஸை கூட்டுரைவையாகும். இது ஒரு பூண்ணமான சஸையாகும். ஏனெனில் இதில் எந்தப் பயிருக்கும் வேண்டிய முக்கியமான மூள்ளு பயிர் உணவுகளும் இருக்கின்றன. கூட்டுரை நல்ல மூறையில் தயாரிக்கப்பட்டால் கால் நடை ஏருவகுசு சமர்னமாக இருக்கும். கால் நடை உருத்தக் காட்டிலும் கூட்டுரைவில் ஒரு அனுகலம் இருக்கிறது. அதாவது கால் நடை ஏருவகுக்கொண்டு அனுப்போல் 5 முதல் 10 மடங்கு கூட்டுரை தயாரிக்கலாம்.

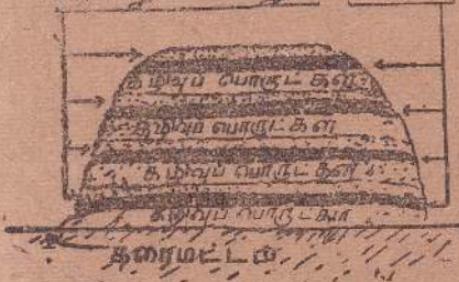
தேவையான பொருட்கள்.

தோட்டத்திலும் வீட்டிலும் கூட்டிச் சேர்க்கக்கூடிய இலைகள் தாகாப் பொருட்கள் (கம்பு தடிகள் நீங்களாக, மலை ஏரிக்கப்பட வேண்டும்), காய்கறிகள் பழங்கள் ஆசியவற்றின் தோல்கள் மரச்சாம்பல் போன்ற குப்பைகளைக் கொண்டு கூட்டுரை

மும் 2.—(1) கூட்டுரை செய்வதற்கு வேண்டிய பொருட்கள்.

କାମପାତ୍ରମ୍ ମନେ ଅୟମ୍ । ଚାଲେମ୍

(2) கூட்டாட்டுக் குவியவின் தொற்றம்.

போட்டுத் தயாரிப்பது; மற்றெலை குவித்துவைத்துத் தயாரிப்பது. வெயில் அதிகமா யிருந்து தண்ணீர் சின்டப்பது கஷ்டமாயிருந்தாலன்றி இரண்டாவது முறை அதிக திருப்பதிகரமானது. குழிகள் 2 அடிக்கு அதிகமான ஆழமில்லாமல் இருக்கவேண்டும். குவியின்கள் 3 அடி உயரமுள்ளனவாக இருத்தல் வேண்டும்.

குப்பைகள் விடைக்கும்போது அவற்றைப் படிப்படையாகப் பரவி இடைப்பினடியில் கால் நடை ஏரு கீட்டபெறுவதை ஏரு, பச்சை இலை, சாம்பல் ஆகியவற்றைத் தூய்விட வேண்டும். குப்பைக் கிடங்கு அல்லது குவியில் தண்ணீரிலுள் சரப்பற்றுவதைக் கவனத்திற்குக்கூட வேண்டும். சிக்கு நிரம்புவதற்கு அல்லது குவியில் சரியான உயர்த்திற்கு வருவதற்கு இரண்டு வாரங்களுக்கு மேல் கேஸ்ல்புப்பாது. அதன் பின்னர் குப்பை உக்குவதற்காக அதைப் புரட்டிவிட வேண்டும். இரண்டு வாரங்களுக்குப் பின்னர் மீண்டும் ஒரு தடவை புரட்டிவிடு அடிவிருந்து ஒரு மாதம் வரித்துக் கைசித் தடவையாகப் புரட்டிவிட வேண்டும். ஆரம்பத்திலிருந்து மூன்று மாதங்களுக்குப் பின்னர் குப்பை கூட்டுரூபாக மாறி உபயோகத்தக்குத் தயாராகிவிடும்.

அடுத்த தடவை கூட்டுரை தயாரிக்கும்போது முந்திய குழி அவ்வளவு குவியிலிருந்து சமார் ஒரு மாத காலம் அழுகிய குப்பையின் ஒரு சிறு அளவை எடுத்துச் சொர்த்துக் கொண்டால் புதிய கீடங்கள் அல்லது குவியிலில் உள்ள குப்பை துறித்மாக உக்குவதற்கு உதவியாக இருக்கும். குப்பை அழுக ஆரம்பிக்கும் காலத்திலே சிடங்கு அவ்வளவு குவியிலின் கீதோல்லன நீலைமை மிகவும் அதிகமாக இருக்குமாகவேயால் புல் விதைகளும் புதிச் சூழ்களின் முடின்டக்ஞம் மடிந்து போகும்.

ଉପରେକୁ ଅଳାଇଁ .—

ஒரு சுதா அடி நிலத்துக்கு கூமார் $\frac{1}{2}$ ருத்தல் முதல் । ருத்தல்வரை கூட்டிட்டு உப யோகிடுவேண்டும்.

தயாரிக்கலாம். பசு மாடவது வீட்டேப் பறவைகளாவது இருந்தால் அவற்றின் ஏருவை குப்பை விளை வாக அழகி மக்குவதற்கு உயிரொ சிக்கலாம். சுமார் 20 பங்கு குப்பைக்கு ஒரு பங்கு சாணம் போது மான்று. காணம் திட்டக்காலிட்டால் குப்பையுடன் மூன்றில் ஒரு பங்கு பச்சை இலைகளைச் சேர்த்துக் கொள்ளும்கள்.

ମୁଣ୍ଡରୁକ୍ତିଙ୍କାଳୀ

கூட்டுறு தயாரிப்பதற்கு இரண்டு முறைகள் உண்டு. ஒன்று குழியில்

அத்தியாயம் 5.

தூட்டப் பயிர்களை நாசமாக்கும் பிரான்சிலை ஒழித்தல்.

தூட்டப் பயிர்களுக்கு அதிக நாசமுண்டுபண்ணும் பிரான்சிள், ஏறும்பு, பணிநத்தை, நத்தை, எவி பெருச்சாளி ஆகியனவாகும்.

1. ஏறும்புகள்

வெய்திற் காலத்தில் கோர, மின்காய், தக்காளி விதை போன்ற சிறு விதைகள் விதைக்கப்பட்டதும் நிலத்தில் கூடுங்கள் கட்டி வசிக்கும் ஏறும்புகள் விதைகளை இழுத்தச் சென்று விட்டும்.

(அ) ஏறும்புக் கூடுங்கள் இருக்குமிடங்கள் அழிந்து போகக்கூடியதாக நிலத்தை நன்றாக சிகிட்டி விடுகின்றன.

(ஆ) ஏறும்புக் கூடுகளுக்குச் செல்லும் புற்றுகளைக் கவுன்றிட்டது அவற்றில் கொதி தண்ணீரை வைற்றுகின்றன. ஏறும்புக் கூடுகளை நாசமாக்கும் மற்றெலூரு மூறை அவற்றில் மன்னெண்ணெண்ணெய்யும் நெருப்புத் தண்ணீரையும் (Jeyes Fluid) கலந்து ஊற்றி சரமாக்கிவிடுவதாகும். இதற்கு முதலில் 2 அவுள்ள கோடு கரைக்கப்பட்ட ஒரு பைன்ட் ஜுக்கத்தில் இரண்டு பைன்ட் மன்னெண்ணெண்ணெயைக் கலந்து பின்னர் அதில் ஒரு பைன்ட் நெருப்புத் தண்ணீரைச்சேர்த்து 4 முதல் 5 கலன் தண்ணீராகப் பெருக்கிக் கொள்ளவேண்டும். இத்திராவகத்தைப் பூவாளியினால் ஏறும்புக்கூட்டில் மெதுவாக ஊற்றுவேண்டும். மன்னெண்ணெய்க்கும் நெருப்புத் தண்ணீருக்கும் பதிவாக மன்றி எண்ணெயைக் கொண்டு இதேபோன்ற ஒரு ஒளஷ்டத்தைத் தயார்ப்பன்னிக்கொள்ளலாம்.

2. பணி நத்தைகளும், நத்தைகளும்.

இப்பிரான்சிள் நாற்றுகளுக்கும் இனம் பயிர்களுக்கும் அதிக சேதம் உண்புபண்ணுகின்றன.

(அ) அழுகும் இலை தணிகளும் குப்பைகளும் சரமான நிழல் இடங்களில் இருந்தால் அவற்றை அகற்றி துப்பரவாக்கிவிடவும். இப்படிப்பட்ட இடங்கள் பணி நத்தைகளுக்கும் நக்கத்தைகளுக்கும் உறைவிடமாகும். குப்பைகளைக் கட்டி ஒரு இடத்தில் குவித்துப் பார்த்து தயாரிப்பதற்கு உபயோகிக்க வேண்டும்.

(ஆ) எல்லாப் பணி நத்தைகளையும் அவற்றின் முடிநைகளையும் சேகரித்து சுடுதல்லைப் பீபா ஒன்றுக்குள் போட்டுவிடுவார்கள். அவ்வது 2 மூத்தவி மன்மாணிக்கநிலத் 5 கலன் தண்ணீரில் கரைத்து அதற்குள் குறைந்தபட்சம் 10 நிமிடங்களுக்குப் போட்டுவையுங்கள். இந்தப் பல்யாளிக்கத் திஓவகத்தை மீண்டும் உபயோகிக்கலாம் செத்த பணிநத்தைகளையும் நத்தைகளையும் புதைத்துவிட வேண்டும்.

(இ) கற்களையும் செங்கட்டிகளையும் குப்பைகளையும் அழுகும் இலை தணிகளையும் குவித்து வைத்தால் நத்தைகள் அவற்றில் கடிடுக்கும். அப்பொழுது அவற்றைப் பொறுக்கி அழித்துவிடலாம்.

3. எவிகளும் பெருச்சாளிகளும்.

சிறிய புத்தெலிகள் பெரிய விதைகளையும் நாற்றுகளையும் அழிக்கும். வத்தாளைக் கிழங்கு மரவளளிக் கிழங்குபோன்ற நிலத்திற்குள் வினையும் கிழங்குகளுக்கு எவிகளும் பெருச்சாளிகளும் சேதம் உண்டுபண்ணும்.

(அ) வளைகளிப் பாதுகாக்கும் புல்புண்டுகள் குப்பைக் குவியல்கள் ஆகியவற்றை அப்புறபடுத்தினிடுகள்.

(ஆ) பொறிகளை உபயோகியுள்கள். பொறிக்கத்தவள்ள கூடுகளை உள்ளே இனாவைத்து உபயோகிக்கலாம் அல்லது எவிகளை அடித்துக்கொல்லும் பொறிகளை உபயோகிக்கலாம்.

(இ) நஞ்சு ஜைப்பப்பட் தீண்களைக் காசித்ததிற் சுற்றி உபயோகியுள்கள். “பேரியம் காாப்பேட்” சூரு பங்குடன் நான்கு பங்கு அவித்த மரவளளிக் கிழங்குக்காயாவது வத்தாளைக் கிழங்குக்காயாவது உபயோகிக்கலாம். மாவாக அரைக்கப்பட்ட கண் ஆடுயையும் உபயோகிக்கலாம். இதைச் சம் அளவான பாரிஸ் சாந்தைப் பொடி நான்கு பங்கு ஒனி, 20 பங்கு மா ஆகியவற்றிடன் கலந்து உபயோகிக் கேள்வும்.

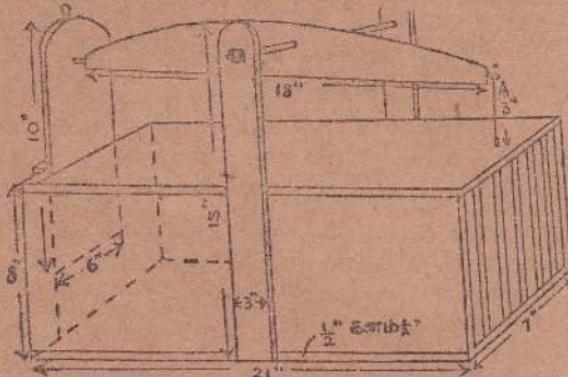
(ஈ) கந்தகத்தைக் கொண்டு புகையடியுள்கள். கந்தகத்தூணை மண்ணெண்ணெண்ணிலிட்டுப் பின்னந்து சிறு பங்குளைக்கப் பிரித்து காசித்ததில் சுற்றி பகல் நேரத்தில் ஏற்றுப் பளையின் வாயில் வைத்துக் கொள்ளுத்து ஒரு தயியினால் உள்ளே தள்ளிவிட வேண்டும். பின்னால் பொந்தின் வாயை சரமணன்னால் அடைத்து விட வேண்டும். மறு நாள் புதிதாகப் பொந்துகள் திறக்கப்பட்டிருந்தால் அவற்றிற்கும் இதேபோல் புகை அடிக்க வேண்டும்.

4. பெருச்சாளிப் பொறி செய்யும் விதம்.

இப்பொறி 21 அங்குல நீளமும் 8 அங்குல உயரமும் 7 அங்குல அகலமும் உள்ளதாக இருக்கவேண்டும். ¼ அங்குல கணமுள்ள பலைகையினால் இதைசெய்யவேண்டும். பலைகள் பொருத்தில்லாமல் ஒரே தண்டாக இருக்கவேண்டும். பொருத்தப்படால் கொஞ்சம்கூட வெளிச்சம் தெரியாதபடிக்கு உட்புறத்துக்கு துத்தநாகத் தகடு அடிக்க வேண்டும். இவ்விதம் செய்யாவிட்டால் பெருச்சாளி பொருத்துகள் இடங்களைக் கடித்து தீர்த்துவிடும். இப்பொறி செய்வதற்கு “கிளிச்பு” பலைகள் மிகவும் தகுதி யுடையானாரும்.

5 அங்குல உயரமும் 7 அங்குல அகலமுமாக சம் அளவான இரு சட்டங்களில் இப்பலைகளைச் சூனி வைத்து அடிக்கவேண்டும். இச்சட்டங்களில் ஒன்றுக்கு இரும்புக் கம்பிகளால் சிறுதி போடவேண்டும். கம்பிகளுக்கிடையில் ¼ அங்குல இடைவெளி இருக்கவேண்டும். இதற்குப் பதிலாக கம்பிவெளி உபயோகிக்கப்படலாகாது. அதைப் பெருச்சாளி வெக்க கலப்பாகக் கடித்து அறுத்தவிடும். மற்றச் சட்டத்தின வெளிப் புறத்தில் 2 அங்குல அகலமும் 8 அங்குல உயரமுள்ள தவாளிக்கப்பட்ட இரு மரத் துணாக்கள் இலைக்கப்படவேண்டும். இந்தத் தவாளிப்புகளில்தான் பொறிக் கதவு இயங்கும். சட்டங்கள் 3 அங்குல அகலமும் 1 அங்குல கணமுழுள்ள “கிளிச்பு” பலைகைகளைக்கொண்டு செய்யப்பட வேண்டும். அதன் கூரிய தூங்களைப் பெருச்சாளி கடிக்காதபடி தடுப்பதற்கு உட்புறத்துக்கு துத்தநாகத் தகடு அடிக்கவேண்டும். பலைகளுக்கு ஆணிவைத்து அடித்த பின்னர் 1/3 அங்குல உயரமும் 3 அங்குல அகலமுழுள்ள இரு பலைக்கத்துள்ளுகளை எடுத்து பெற்றின் இரு பக்கங்களிலும் கிறுதி இருக்கும் முனையிலிருந்த ¼ அங்குல தூரத்தில் இணைக்கவேண்டும். இப்பலைக்க

துளைகளின் துவியிலிருந்து $\frac{1}{2}$ அங்குல தூரத்தில் இரண்டு வட்டமான துளைகள் போடப்படவேண்டும். பொறிக் கலை இயக்கும் துவாவின் அச்சாணி இத்துவாரங்களினாடகச் சென்றும். தலை 18 அங்குல நீளமும் பூத்தில் காட்டப்பட்டிருப்பது போன்ற உருவமும் உள்ளதாக இருக்கவேண்டும். சிறுதியிலிருக்கும் பக்கத்து தலை முனையில் $\frac{1}{2}$ அங்குலம் வெளியில் நீட்டிக்கொண்டிருக்கக் கூடியதாக ஒரு திறு இரும்பாணி அறையப்பட வேண்டும். இணையத் தொட்டும் பொறிக்கும் விசை கழன்றுவிடுத்துக்கே இந்த ஆணி உபயோகிக் கூடிருத்.

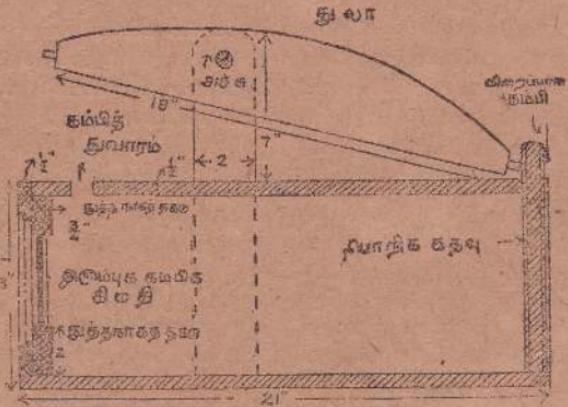

ପଟମ ୩.—(୧) ପେରୁକ୍ଷାଳିପ ପୋତି.

பொறிக்கும் விசை விறைப்பான் கம்பியினுல் செய்யப்படவேண்டும். உருள்ளடக்குடைக்கம்பி இதற்கு மிகவும் யான்படும். இந்தக் கம்பி 3 அங்குல நீளமுள்ளதாயும் நூனியிலிருந்து 2/3 அங்குல தூராத்துள் ஒரு சிறிய தடம் உள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். இந்தக் கம்பி உட்புறத்திலிருந்துவிட்டால் தடம் தலைவைச் சண்டிப் பிடித்துக்கொள்ள வழியாகப்படும். பொரிக்கும் விசைக் கம்பி நூனியிலிருந்து 2/3 அங்குல தூராத்தில் “L” போன் வளைக்கப்படவேண்டும். இது துவாவை இழுத்துப் பிடித்துக்கொள்வதற்குப் பயன்படுகிறது. பொறிக்கும் விசைக் கம்பியின் மற்ற மூனை இணமாடவேதற்கு வட்டமாக வளைக்கப்படவேண்டும்.

பொறிக் கதவு “கிளி
ஸ்பு” அல்லது பலா
போன்ற கண்த மரத்தின்
ஒலுசெய்யப்படுவேண்டும்.
பொறிக் கதவின் உயரம்
10 அங்குலம், அகலம் $\frac{1}{2}$
அங்குலம். கதவின் பக்க
ஓரங்கள் தவாளிப்பகளில்
சுறுக்கிச் செல்வதற்கு
கிரிவாக சிவப்பட்டிருக்க
வேண்டும்.

தெங்காய்ச் சொட்டு
 (சுடாதது), வத்தானை அல்-
 லது மாவளிக் கிழங்குத்
 துண்டு இரையாக உப-
 யோகிக்கப்படலாம். தெங்-
 காய்ச் சொட்டுத்தான்
 மிகவும் நல்லது.

(2) பெருச்சானிப் பொறியின் அமைப்பு.

பொறியைச் சுத்தம் செய்யவோ வெளிலில் காயவைக்கவோ கூடாது. பொறிலில் பெருச்சாலியின் மனம் இருந்தால் இதர பெருச்சாலிகள் சுதற்குன் நுழைவதற்குத் தயங்கமாட்டா. பெருச்சாலி பொறியில் சிக்கியபின்னர் அதைக் கொல்ளுவதற்கு சிறந்த வழி பொறிக் கதவை சிறிது திரந்து பெருச்சாலியை ஒரு சாக்குக்குள் துழைய விட்டு அதன் பின்னர் காக்கங்க் கண்ணீருக்குள் அழுக்குவதாகும்; அல்லதுபோன்று தமிழ்த் தமிழினால் ஒரு அடி போட்டால் போதும்.

அத்தியாயம் 6.

பூமியைப் பண்படுத்தல்.

உணவுப் பயிர்களை நட்டு வளர்ப்பதில் சிடைக்கக்கூடிய வெற்றி பூமியைப் பண்படுத்தும் முறையிலேயே பெறும் தங்கியிருக்கிறது. பயிர் செய்வதற்கு நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்கான கூல காரியங்களிலும் மிகுந்த கவனம் கொடுத்த வேண்டியது அவசியமாகும்.

விஷத் விதைப்பதற்கு பூமியைத் தயார்செய்வதில் நான்கு நோக்கங்கள் அடங்கி இருக்கின்றன. அவையாவன :—

- (1) புல் முளைப்பதைத் தடுத்தல்.
- (2) போதியனவு பச்சை போடுதல்.
- (3) மண்ணை ஒப்பமாகவும் மிகுந்துவாகவும் செய்தல்.
- (4) மண்ணிடுதலைத் தடுத்தல்.

விஷத் விதைக்கப் பாதிக்கின்ற தயார் செயல்கிலுள்ள பல்வேறு கட்டுங்கள் பின்வருமாறு :—

- (1) புற்களையும் வேர்விராம்களையும் அப்பற்றுக்கொடுத்துக்.

புல் பூண்டுகள் நிலத்திலுள்ள உபயோகமான பயிர் உணவையும் ஈரத்தையும் அப்பரித்துவிடுகின்றன. அவை பயிர்களைக் கெடுத்தும் விடுகின்றன. புல் பூண்டுகள் பட்டங்குக் காய்த்து விஷத் திந்துவிடக்கூடாது. விட்டால் அவை வெருத்தமாகப் பெருகும். ஆகவே புல் பூண்டுகளைக் கண்டால் அவற்றை உடனே பிடிக்கி எடுத்துவிட வேண்டியது அவசியமாகும்.

குறிப்பு.—புல் பூண்டுகளையும் வேர் விராம்களையும் கூட்டுத்துவாக மாற்ற வேண்டும். அவற்றை ஏரிக்கவோ வீசிவிடவோ கூடாது.

- (2) மண்ணை உடைத்துப் புரட்டிவிடு.

பூமி கடினமாக இருந்தால் அதை முதலில் முன்னஞ்சகம்பியால் உடைத்து மன்ன வெட்டியால் புரட்டிவிட வேண்டும். மண்ணைப் புரட்டி விடுவதால் புல் பூண்டுகள் புதைந்த அழுகிப்போகும். நிலத்துக்குள் வேறுன்றிய புல் பூண்டுகள் தனா மட்டத் துக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர் கை வாருகோவினால் சேகரிக்கப்பட்டு கூட்டுத்துக்கு குவியவில் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

(3) பச்சையெப் பரவி முள்ளுக் கம்பியான் புதைத்துவிடுக.

நிலத்தூக்குப் போதிய பச்சையில்லாமல் அதில் பயிர் செய்யக்கூடாது. எப்பொழுதும் கூட்டெரு உபயோகிக்கப்பட வேண்டும். கூட்டெருவைத் தோட்டத்தில் தயாரித்து ஒரு சதுர அடிக்கு $\frac{1}{2}$ ரூதிதல் வீதம் ஜுதாகப் பரவ வேண்டும். கூட்டெருவடன் வியாபாரம் பச்சையெப் பொட்டால் அதிக பலன்தரும்.

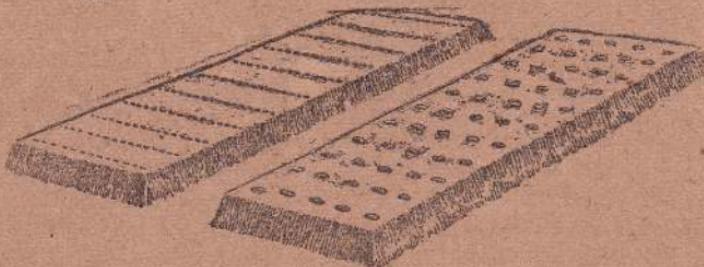
(4) மண்கட்டிகளை உடைத்து நிலத்தை மட்டமாக்குக.

பத்துத் தினங்கள் வரை புரட்டி விடப்பட்ட மண்கட்டிகளை அப்படியே கிடக்க விட்டால் புல் விஷத்தை முளைக்க ஆரம்பிக்கும். உதிர்ந்து போகாதிருக்கும் மண்கட்டிகளை மண்வெட்டியால் உடைத்து புல் முளைகளை அழிக்க வேண்டும். பின்னர் நிலத்தைப் பெரும்படியாக மட்டமாக்க வேண்டும்.

(5) பொருத்தமான அளவில் பாத்திகள் செய்க.

குழிகளிலும் வாய்ப்பகளிலும் நடப்படும் பயிர்கள் நீங்கலாக வீட்டுத் தோட்டப் பயிர் களில் பெரும்பாலானவை மண்சிறைவைத் தடுப்பதற்காக பாத்திகளிலேயே பயிரிடப்பட வேண்டும்.

மழைகாலத்தில் பாத்திகள் கமார் 6 முதல் 9 அங்குலம் உயரமுள்ளவாக இருக்க வேண்டும். தண்ணீர் வடிவதற்கு பாத்திகளுக்கிடையில் ஒரு அடி அகலமுள்ள வாய்க்கால்கள் இருக்க வேண்டும். வரட்சிக்காலத்தில் பாத்திகளுக்குத் தண்ணீர் விட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டுமாகக்கொல் அவை நிலமட்டத்துக்கு ஒழும் 2 முதல் 3

படம் 4.—(1) நிரையாக விஷத்தைக்கப்பட்ட மேன்.

(2) இடைவெளிகிட்டு விஷத்தைக்கப்பட்ட மேன்.

அங்குல ஆழத்தில் இருக்க வேண்டும். பாத்திகளில் ஈரம் தங்குவதற்காக அவற்றைச் சுற்றி வரம்புள்ள போட வேண்டும். பயிர் செய்யவர் பக்கத்திலுள்ள பாத்திகளுக்குக் கெடுதி உண்டுபண்ணுமல் விஷத் விஷத்தத்தில், களை பிடுங்குதல், நாற்று நடுதல் முதலிய காரியங்களைச் செய்யக்கூடியதாக ஒவ்வொரு பாத்தியும் 4 அடி அகலத்துக்கு மேலில்லா திருக்க வேண்டும்.

நிலத்தை துப்பமாகச் சமப்படுத்துக.

மண்கட்டிகள் இருந்தால் அவற்றை உடைத்து பாத்திகளை நுட்பமாகச் சமப்படுத்தி குப்பை வரியைக்கொண்டு மேற்பார்ப்பை இளக்கி, மிருதுவாக்கிவிட வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் விஷத்தை நன்கு முளைக்கும்.

அத்தியாயம் 7.

வினா விடைத்தல்.

வினா விடைக்கும் சரியான முறைகளைக் கைக்கொள்ளுவதில் அதிக கவனம்செலுத்த வேண்டும். முக்கிய விஷயங்கள் கீழே தரப்பட்டிருக்கின்றன.

(1) நன்கு முனைக்கல்லடிய சுத்தமான வினாக்களை உபயோகியுங்கள்.

எப்பொழுதும் வினாக்களை நம்பிக்கையான இடத்திலிருந்து வாங்க வேண்டும். அல்லது தொட்டத்திலுள்ள சிறந்த பயிர்களிலிருந்து எடுக்க வேண்டும்.

வினா பழையதாக இருந்தலாகாது. பொதுவாக பத்து மாதங்களுக்கு மேற் படாத்தாக இருக்கவேண்டும் அல்லது போன்ற வினாக்கள் முனைப்பது மிகவும் குறைவாக இருக்கும். புதிய வினாக்கள் அதாவது ஒரு மாதத்திற்கும் குறைந்தவை பெரும்பாலும் தற்பள்ள தருவதில்லை.

வினாக்களை வினாப்பதற்கு முன்னா அவை நன்கு முனைக்கும் தன்மையுள்ளானவா என்பதை அறிவித்தற்கும் பரிசாரத்தமாக முனைக் கவைத்துப்பாருக்கள். ஒரு சட்டியில் அல்லது பெட்டியில் வினாயின் பருமலுக்கேற்றவாறு 50 முதல் 200 வினாக்களை வினாப்பதற்கும் இப்பிரிசையைச் செய்து பார்க்கலாம். நல்ல வினாக்களாயிருந்தால் தூர்த்துக்கு 80 வீதத்துக்கு அதிகமான வினாக்கள் முனைக்க வேண்டும்.

(2) வினாக்களை வரிசையாகவோ இடைவெளிவிட்டோ வினாயுங்கள்.

வினாக்களை ஒருபோதும் கண்படி விட்டார்கள். சிறிய வினாக்களை நினர்யாகவும் (படம் 4, இல. 1), பெரிய வினாக்களை இடைவெளிவிட்டும் வினாக்க வேண்டும். வரிசையாக வினாப்பதும் இடைவெளிவிட்டு வினாப்பதும் பயினாயும் அது நாற்று மேடையிலோ அல்லது வெளியிடத்திலோ வினாக்கப்படுகிற தெள்பதையும் பொறுத்ததாயிருக்கும். நினர் நினர்யாகவும் இடைவெளிவிட்டும் வினாப்பதால் பயிர் வரிசைகளுக்கிடையேயுள்ள மன்னை அடிக்கடி சின்றி இளக்கிவிடலாம். அதனால் பயிர்கள் நெருக்கமாக முனைப்பது தவிர்க்கப்படுவதுடன் அதிக சேதமின்றிப் பயிர்களைக் களையும் நாற்றுப்பிரிடுகிற நடவடிக்கை முடிகிறது.

நினர் நினர்யாக வினாக்கரும்பொது மினாய், முனைக்கிரை வினாக்கள்போன்ற சிறு வினாக்கள் நெருக்கமாக விழாமல் இருப்பதற்காக மிகுதுவான மன்னைடன் அல்லது சாம்புறுடன் கலந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். வெளியிட, போன்று வினாக்கள்போன்ற பெரிய வினாக்கள் இடைவெளிவிட்டு வினாக்கப்பட வேண்டும்.

(3) உரிய ஆழத்தில் வினாயுங்கள்.

சிறிய வினாக்கள் தலைமட்டத்துக்குச் சமீபமாகவும், பெரிய வினாக்கள் 2 முதல் 3 அங்குல ஆழத்திலும் வினாக்கப்பட வேண்டும். நாற்று மேடையில் சிறிய இனவினாக்களை வினாப்பதாயிருந்தால் மட்மான விளைப்பு உள்ள ஒரு பலகையால் நாற்று

மேடைக்குக் குறுக்காக 3 முதல் 4 அங்குல இடைவெளியிட்டு கீடு அங்குல அகழுமள்ள கோடுகள் இழுத்து அக்கோடுகளில் விதைகளைப் போட்டு அதன் பின்னர் மண்ணால் மூடிவிடவேண்டும்.

படம் 5.—நாற்று மேடைகளில் நாற்று வரிசைகளுக்கிடையேயுள்ள புந்தகீஸ் ஒற்றை ஆணிகளை பிருங்கியால் கீலுதல்.

(4) அவசியமானால்ஸ்ரி நாற்று மேடைக்கு நீழல் போடவேண்டாம்.

நாற்று மேடைகள் எப்பொழுதம் ஒரு ஒதுக்கமான இடத்திலேயே போடப்பட வேண்டும். மூன்றாக்கள் தரைக்கு மேல் தெரியும் வளை நாற்று மேடைக்கு நீழல் போட்டுவைக்க வேண்டும். மின்காய் போன்ற சில இளை விதைகளின் மூன்றாக்கள் தரைக்கு மேல் தெரிய தற்குச் சமர் ஒருவாராம் பிடிக்கும். சூரிய வெப்பம்பட்டு நிலம் காய்ந்து விதைகள் மூன்றிப்பது குறைந்துவிடும். அவ்விதம் தோராயால் தடுப்பதற்காகவே நாற்று மேடை களுக்கு நீழல் போட வேண்டியது அவசியமாகிறது. மூன்றாக்கள் தரைக்கு மேல் தெரியும்போது நீழலுக்காகப் போடப்படும் மறைப்பு எடுக்கப்படாவிட்டால் நாற்றுகள் அதிக சரம்காரணமாக அழுகி மடிந்து போகக்கூடும்.

(5) நிலம் காய்ந்து அல்லது இறுதிப்போகாது காப்பாற்றுக்.

தொடர்ச்சியான மழைக்குப்பின் அல்லது அடிக்கடி தலைணர் விப்பிப்பட பில் வரட்சிகாலம் வந்தால் நிலம் காய்ந்து வெடிக்க நேரலாம். ஆதலால் ஒற்றை ஆணிகளை பிருங்கியை நாற்று வரிசைகளுக்கிடையே போட்டு இழுத்து (படம் 5), மன்னை இலேசாகக் கிண்டிவிட்டு வேண்டும். வாட்சிக் காலத்தில் புத்தியாக தலைணர் பாய்ச்சி யேண்டும். இளம் பயிர்களுக்கு, முக்கியமாக நீழலில் நிர்கும்போது, அதிக தலைணர் விட்டால் அதிக சரம் காரணமாக அவை அழுகி மடிந்து போகக்கூடும்.

அத்தியாயம் 8.

நாற்று நடுதல்.

(அ) உரிய வயதையும் உயர்த்தையும் அடைந்ததும் நாற்றுகளைப் பிடுங்கி நடுக்.

நாற்று மேடைகளில்—சட்டிகளிலாவது, பெட்டிகளிலாவது பாத்திகளிலாவது—பயிர் செய்யப்பட்ட நாற்றுகள் ஒரு குறிப்பிட வயதையும் உயர்த்தையும் அடைந்ததும் பிடுங்கி நடப்படுதல் வேண்டும். நாற்றுகள் பிடுங்கி நடப்படுவதற்குரிய வயதும் உயர்முடு

அந்தந்தப் பயிர்களையும் அவை நாற்று மேடையில் இருக்கும் பொழுது கவனிக்கப்பட்டு வந்தவித்ததையும் பொறுத்ததாயிருக்கும். பொதுவாக நாற்றுகள் 4 முதல் 6 வாரப் பயிராகவும் 6 முதல் 8 அங்குல உயரமுள்ளனவாகவும் இருக்கும்பொழுது பிடிக்கி நடத்த நன்று.

(ஆ) செழிப்பான பயிர்களை மட்டுமே தெரிவிசெய்க.

பிடிக்கி நடவடிக்கை செழிப்பாகவும் பஸ்முள்ளனவாகவும் இருக்கும் நாற்றுகளை மட்டுமே தெரிவிசெய்க. பலம் குறைந்த, மென்னிய வளர்ச்சி குறைந்த பயிர்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

(இ) நாற்றுகளைப் பிடிக்கி நடவடிக்கை தலைப்பை முறித்துவிடுக.

மின்காய் தங்களின் போன்ற சில இனப்பயிர்கள் பிடிக்கி நடப்படுவதற்கு முன்னர் தலைப்பு முறிக்கப்படவேண்டும். இது சில தினங்களுக்கு முன்னதாகச் செய்யப்பட வேண்டும். தலைப்பு முறித்தல் என்பது பயிரின் தரைக்கு மேல் உள்ள பாகத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கை நுணியால் மடக்கித் திருசிவிடுதல் அல்லது சிலளி ஏற்றித் திடுதலாகும். இது பயிரின் இலை மட்டத்தைக் குறைத்து இலைகள் உதிர்வதைத் தடுப்பதற்காகச் செய்யப்படுகிறது. லெட்டுளை கோவாபேண்ற பெரிய இலைகளுள்ள அபர்த்தியாக வளரும் பயிர்களின் நாற்றுகள் தலைப்பு முறிக்கப்படுவதில்லை.

(ஈ) நிலம் போதியைவு ஈராக்கிறுக்கும்பொழுதும்டுமே நாற்றுகளைப் பிடிக்கி குளிந்த மாலை வேளையில் வேறுடித்தில் நடவேண்டும்.

நாற்றுகளைப் பிடிக்குவதற்குச் சிலமணி நேரத்துக்கு முன்னர் நாற்று மேடைகளுக்கு நன்றாகத் தண்ணீர் தெளித்துவிட வேண்டும். பிடிக்கும்போது நாற்றுகளின் வேர்கள் சேதப்படாமல் இருப்பதற்கு இது வசதியளிக்கிறது. நாற்றுகளைப் பிடிக்கியதும் குளிந்த மாலை நேரத்தில் அவற்றை நடவிட்ட வேண்டும். மாலை வேளையில் நடப்பெற்ற நாற்றுகள் பிடியில் நடப்பட்ட அறிசுக்கியிலிருந்து மீணவதற்கு அதிக நேரமிருக்கிறது. அதேதான் காலையில்தான் அது சூரிய வெப்பத்திற்குள்ளாரும். நாற்றுகளை நடவடிக்கை ஒரு கூரிய கம்பிலூல் போதிய இடைவெளி விட்டு துவாங்கள் செய்து ஒவ்வொரு துவாரத்திலும் ஒரு நாற்று வீதம் உரிய ஆழத்தில் நடவேண்டும்.

(உ) நாற்று நட்ட பின்னர் ஒவ்வொரு நாற்றினதும் அடியைச் சுற்றியுள்ள மண்ணை நன்றாக அழுகிவிடுக.

கூரிய கம்பிலூல் செய்யப்பட்ட துவாரத்தில் நாற்றை வைத்த பின்னர் நாற்றின் அடியைச் சுற்றியுள்ள மண்ணை நன்றாக அழுகிவிட்டு மேற்பாப்பில் கொஞ்சம் உதிர்ந்த மண்ணைப் பரவிவிடவும், மண்ணை உள்ள சாம் வேர்களில் படுவதற்கு இவ்விதம் செய்ய வேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. பாத்திகளுக்கு உடனே தண்ணீரிட வேண்டும். அதிக வரட்சிக்காலமாயிருந்தாலன்றி பிடிக்கி நடப்பட்ட பயிர்களுக்கு நிழல் போடவேண்டிய அவசியமில்லை.

அத்தியாயம் 9.

இழங்குப் பயிர்கள்.

1.—வளர்விக்கியிழங்கு.

வளர்விக் கிழங்கிலே கரிந்தைகள் நிறைய உண்டு. பிசிதங்கள், கணிக உப்புக்கள், கிட்டபின்கள் நியாயமான அளவு உண்டு. வளர்விக்கிழங்குகள் வத்தாளைக் கிழங்கைக் காட்டிலும் அதிக ருசியும் வாசனையும் உள்ளன.

நமது உணவில் தானியங்களில் ஒரு பகுதிக்குப் பதிலாக சிழங்குகள் உபயோகப்படுகிறது அவற்றுடன் இறைச்சி அல்லது மீன் அல்லது பருப்புவகைகள் சேர்த்துச் சாப்பி வேண்டும்.

இந்தக் கிழங்கு இனங்கள் கொடியாகப் படர்ந்து நிலத்துக்குள் பெரிய சிழங்குகளை விளையச் செய்யும். சில இனங்களின் கொடிகளிலும் சிறு காய்கள் காய்க்கும்.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும் :

இந்தக் கிழங்குப் பயிர்கள், ஈரப்பிரதேசத்தில் சமார் 3,000 அடி உயரம் வரையுள்ள இடங்களில் நன்கு வளருகின்றன. நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள வரத்தோடு பிரதேசத்திலிலும் இவை நன்கு வளருகின்றன. இந்தக் கிழங்கு இனங்களை ஏப்பிரல் மாதத்திலிலும் மேமாத ஆரம்பத்திலிலும் நடுதல் வேண்டும். அக்காலத்தில் நட்டால்தான் டிடெஸ்பர் கட்டடமிலிருந்து தெள்ளியிரும்பு மாதம் வரையுள்ள மறைஞ்காலத்தில் சிழங்குகளைக் கிண்டிட எடுக்கலாம்.

மே மாதத்தில் மழை வெள்ளும் நிறைந்த நிற்கக்கூடிய சில இடங்களில் உதாரணமாகக் கருத்தறை டிட்டித்திரிக்கின் ஆற்றின் கொடியாரமாகவுள்ள இடங்களில் சிழங்குப் பயிர்கள், செப்டெம்பர், ஜக்டூன்றி மாதங்களில் நடப்பட்டு மேமாத மழைக்கு முன்னர் சிழங்கு கிண்டிட எடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால் ஏப்பிரல், மே மாதங்களில் நடப்படும் பயிர்கள் மூலம் சிறைப்பைத்தபோன்ற அதிக விளைவு இப்பயிர்கள் மூலம் கிடைக்க மாட்டார்.

இனங்கள்.

சிழங்கில் பல இனங்கள் உள்ளு. இலையின் வடிவம், தன்மை தன்மை, கிழங்குகளின் பருமன், உருவம் ஆகியவை சிழங்கின் இனத்துக்கேற்ப வித்தியாகமாக இருக்கும்.

அதிக விளைவு தரும் உருசிகரமான சிழங்கினங்கள் பின்வருமாறு :—

இராசவள்ளி, பாலவள்ளி, மாழ்ப்பாளை ஊதா, குக்குல சிழங்கு, முளாள், பேட்டன், மோரிள் சிகப்பு, விரல் சிழங்கு, திரிக்குரு சிழங்கு.

நடைக்கமுறை.

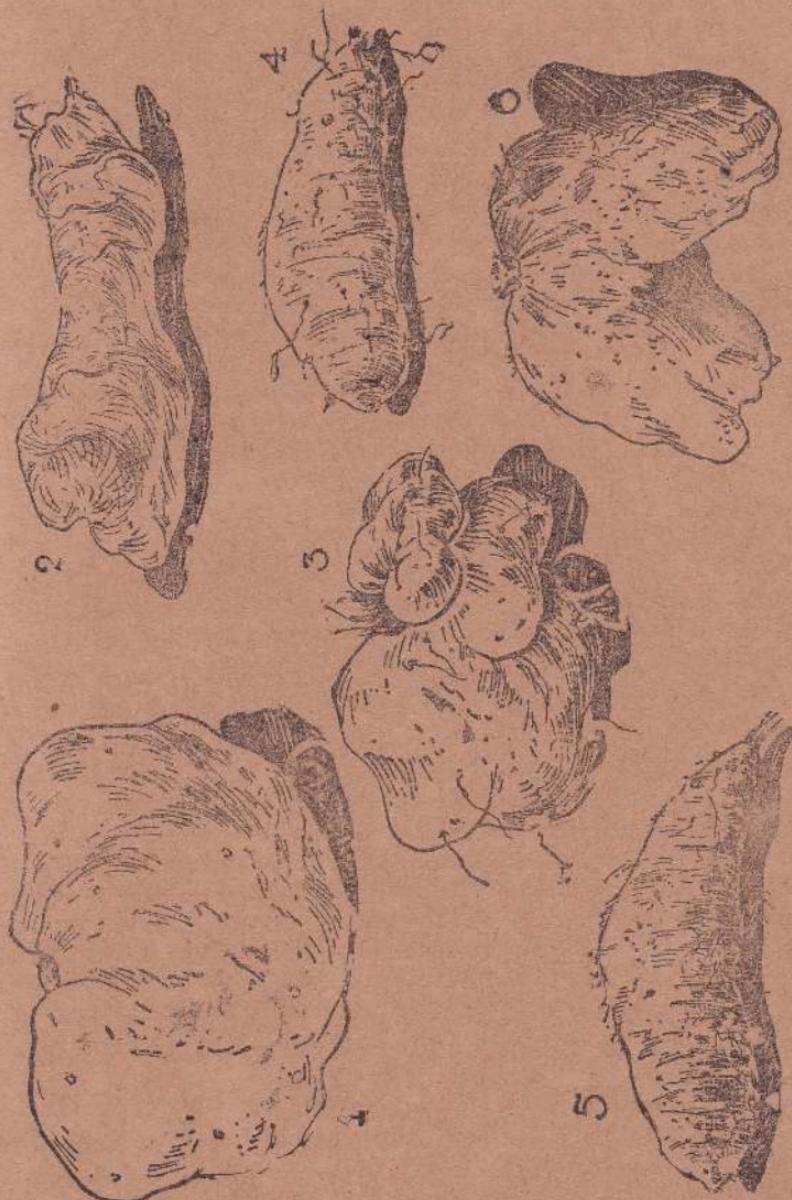
2 அடி அகலமும் 1 அடி ஆழமுறை கீடங்களை 3 அடி தூரத்தின்கு ஒன்று வீதம் கண்டு, அவற்றில் மேல்மணி, கூட்டுப்பட்டு, காம்பல் ஆகியவற்றைக் கலந்து போட்டு நிப்பி மேலே ஒரு சிறு திட்ட உணவுப்பண்ண வேண்டும்.

நன்கு விளைந்த சிழங்குகளைத் தெரிந்தெடுத்து ஒவ்வொன்றும் சமார் $\frac{1}{4}$ குற்தல் நிறையுள்ள சிறு துண்டுகளாக வெட்டி அவை அழுகிப்போகாதிருப்பதற்காக வெட்டிய பக்கங்களுக்கு சாம்பல் பூசுவேண்டும். பிள்ளைர் அவற்றை ஒரு நாற்று மேடையில் நட்டு அவற்றில் முளை கிளம்பு ஆரம்பிக்கும்போது ஒவ்வொரு திட்டிலும் இரு சிழங்குத் தண்ட 4 அகலங்கள் ஆழத்தில் நட வேண்டும். (சில இனங்களின் கொடிகளில் காய்த்த சிழங்குகளையும் நடுவதற்கு உபயோகிக்கலாம்).

செக்கைப்பண்ணுதல்.

நட்ட பின்னர் சிறிது காலத்துக்கு மழை பெய்யாதென்று தெரிந்தால் ஒவ்வொரு திட்டின் மீதம் ஒரு பிடி வைக்கோலை அல்லது காய்ந்த இலைகளைப் போட்டுவைக்க வேண்டும். முனினைக் கிளாடிவிட்டு புல முனிக்காதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சிழங்கு முளை போதிய உயரத்துக்கு வளர்ந்த ஆதாளினர் நிபிரிந்துநிற்கமுடியாத நிலை ஏற்பட்டபோது 12 அடி நீளமுள்ள பலமான கம்புகளை ஒவ்வொரு சிழங்குக் கொடியினாலும் அடியல்லாத 1 அடி தூரத்தில் சமார் 2 அடி ஆழத்தில் ஊன்றிலிட வேண்டும். சீமைக் கிழுவை அல்லது பூரசின முளைக்கக்கூடிய பெரிய கம்புகளை

படம் 6.—பல்வேறு இன வள்ளிக் கிழங்குகள்.

- (1) இராசவளி ; (2) பாலவளி ; (3) யாழ்ப்பாணம் கரதா ;
 (4) குக்குல கிழங்கு ; (5) முளான் ; (6) பேடன்.

யாவது மூங்கிற சமிக்கொயாவது உபயோகிக்க வேண்டும். மூங்கிற சமிக்கொ உபயோகிப்பதற்கு மிகுந்தால் அவற்றின் கீழ்மைக்கு தொயாவது அல்லது மரத்தைப் பாதுகாக்கும் மருந்தாவது பூர்ப்படவேண்டும்.

கிழங்கு பிணுக்கதல்.

நவம்பர் மாதக்கடைசியில் அல்லது டிசெம்பர் மாத ஆரம்பத்தில் கொடிகள் வாட ஆரம்பிக்கும் : இலைகளில் பழுப்பு புன்னிகள் விழும். சுமார் இரண்டு வரா வெய்யி அக்குப் பின்னர், ஆனால் நீலம் மிகவும் கடினமாவதற்கு முன்னர் சிழங்குகளைக் கிண்ணடி எடுக்க வேண்டும். நட்டு 8 முதல் 9 மாதங்களுக்குப் பின்னர் கிழங்குகளைக் கிண்ணப்படும். கிழங்குகளில் துரிதமாக முனை சிளம்பாமலிருப்பதற்காக அவற்றில் ஒட்டிக்கொண்ட டிருக்கும் மஸ்ஸை முற்றுக் கடற்றிவிட வேண்டும்.

வினாவு ஒவ்வொரு இனத்துக்கும் செய்கையின் தரத்துக்கும் தக்கவாறு இருக்கும் ஒவ்வொரு கொடிமிலும் சுமார் 4 முதல் 15 முதல் கிழங்கு விளையாம். அதாவது ஒரு ஏக்கருக்கு 8 முதல் 30 தொன் கிழங்கு வினாயும். பெரிய கிழங்குகள் விலையும் சில இனங்களில் ஒரு கொடிக்கு 50 முதல் வரை கூட கிழங்கு விளைந்திருக்கிறது.

2. வத்தாணைக் கிழங்கு.

வத்தாணைக் கிழங்கில் கரித்ரைகள் நிறைய உண்டு. அதில் கனிச உப்புகளும் விட்டபின்களும் நியாயமான அளவு இருக்கின்றன. வத்தாணைக் கிழங்கில் வள்ளிக் கிழங்கிலும் சேமப்ப சிழங்கிலும் கள்ள அளவு பிசிதங்கள் இல்லை. நமது உணவில் உள்ள தாணியத்தின் ஒரு பகுதிக்குப் பதிலாக வத்தாணைக் கிழங்கை உபயோகிக்கும் போது இறைச்சி, மீன், பருப்புபோன்ற பிசிதம் நிறைந்த உணவுகளைச் சேர்த்துச் சாப்பிட வேண்டும்.

பருவகாலமும் பூமியின் தன்மையும்.

இந்தப் பயிர் சாபபிரதோதத்தில் பயிர் செய்யப்படலாம். ஆனால் பூசீ புழக்களிலிருந்து பாதுகாப்பளிக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

இனங்கள்.

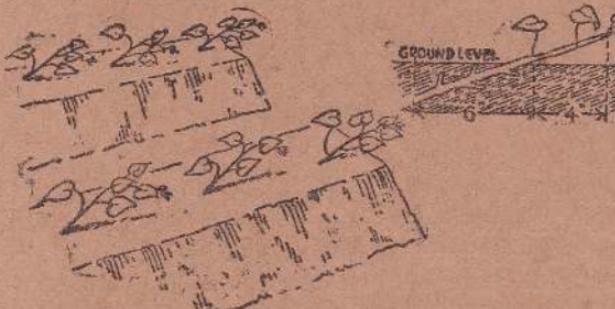
இந்தக் கிழங்கில் பல இனங்கள் உண்டு. இலையின் வடிவம், கிழங்கின் நிறம், அதன் உட்பொருள் ஆபிவர்த்தில் வித்தியாங்கள் உண்டு. சில கிழங்குகள் நீர்ப்பற்று அதிகம் இல்லாமல் சாபபிரகூடியனவாக இருக்கும். மற்றும் சில இனக் கிழங்குகள் நீர்ப்பற்றுள்ளனவாகவும் மிகுந்துவாகவும் இருக்கும். இசுகிழங்குகளின் இனிமையும் ஒவ்வொரு இனத்துக்கும் வெவ்வேறு விதமாக இருக்கும்.

வரும்புகள் தயார்செய்தல்.

நிலத்துக்கு கூட்டெருவைக் கொண்டு நன்கு சசையிட்டு 18 அங்குல உயர் வரம்புள்ள போய்ப்ப வேண்டும். ஒரு வரம்பின் மத்தியிலிருந்து மற்ற வரம்பின் மத்தியக்கு 3 அடி தூரமிருக்க வேண்டும்.

நடுநீர்மூறை.

நடுநீர்மூறை சுமார் 3 கணுக்கள் கொண்டதும் சுமார் 10 அங்குல நீளமுள்ளதுமான செழித்த பசியங்களை உபயோகிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பதியத்திலும் கீழேயுள்ள இலைகளை கூக்கிறிட்டு பதியங்களை வரம்புகளை உரசியில் சாய்த்து நடவேண்டும். இரண்டு கணுக்கள் நிலைட்ட துத்துக்கு மேல் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வரம்பிலும் 1 அடி இடைவெளிவிட்டு பதியங்களை நட வேண்டும்.

படம் 7.—வத்தாணக சிமங்குப் பதியங்களை நடும் விதம்.

மூன்று பருவ காலங்களில் நடுங்கை குப் பதியங்களை உபயோகித்த பின்னர் நன்கு விளைந்த சிமங்குகளைப் பொறுக்கி எடுத்து 6 அங்குல இடைவெள்ளிட்டு 3 அங்குல ஆழத்தில் நடவேண்டும். இவற்றில் முனை சினமயிய தம ஒல்வொரு சிழ கசி தீ மிருந்து

தீறு வேர்கள் உள்ள வட்டுகள் வெட்டி ஏடுக்கப்பட்டு பதியங்களைப்போல் நடுவதற்கு உபயோகிக்கப்பட வேண்டும். நடுவதற்குப் பதியங்களையே நெடு உபயோகித்து வருவதால் விளைவு ஒரையுமாகவையினாலேயே இவ்விதம் செய்யவேண்டியதுமிருந்து.

செய்கைபள்ளுதல்.

சிமங்குக் கொடிகள் நன்கு படர்ந்து நிலத்தை மூடுமில்லை அவசியம் நேரும்பொழுது கணிபிடுகினிட வேண்டும். கொடிகள் நீண்டு வளருவனவானாக்கால அல்ல அனுவரிய மாக அனைக் குடும்பில் வேறுன்றுவதைத் தடுப்பதற்காக இடைப்பாறையே அவற்றைத் திருப்பிவிட வேண்டும்.

சிமங்கு கண்டுதல்.

இலைகள் பழங்கு ஆரம்பிக்கும்பொழுது சிமங்கு பிடுங்குவதற்குத் தயாராகிவிடும். இனத்துக்குத் தக்கபடி 4 முதல் 6 மாதங்களில் சிமங்கு விளைந்துவிடும். சிமங்குகளை ஜாக்கிப்பதற்காகக் கிணாடி எடுக்க வேண்டும். காய்ப்பட்ட சிமங்குகளை நாட்பட வைத்திருக்க முடியாது. குமார் 100 முதல் அடி நிலத்தில் 25 முதல் 50 முதல் வரை சிமங்குகளைக்கும்.

3. சேம்புக் சிமங்கு.

சேம்புக் சிமங்கில் கரிதீரகைகள் நிறைய உண்டு; பிதிதங்கள், கணிச உப்புகள், விட்டமின்கள் ஆகியவை நியாயமான அல்ல இருக்கின்றன. ஆகாத்திலுள்ள தானியங்களில் ஒரு பகுதிக்குப் பதிலாக சிமங்கை உபயோகிக்கும்போது, இறைச்சி, மீன், பருப்புவகைகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

சேம்புக் சிமங்கில் இரு இனங்கள் உண்டு. இலக்கையின் பல்வேறு பாகங்களிலும் இவை வெவ்வேறு பெயர்களால் வழங்கப்படுகின்றன.

பருவகாலமும் பூமியின் தன்மையும்.

இந்தக் சிமங்குப் பயிர்கள் ஈரப் பிரடீதசத்தில் எந்த இடத்திலும் வளரும். இவற்றை ஜனவரி பெர்சாலி மாதங்கள் தவிர்ந்த மற்ற எந்த மாதத்திலும் நாளாம். இவை தெரந்த வெளிகளிலும் ஓரளவு நிறும் உள்ள இடங்களிலும் வளருகின்றன.

இனங்கள் :

இரு இனங்களும் பின்வருமாறு வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன :—

1.—இருந்தயாடிவமான இலைகள் உள்ள இனங்கள். (படம் 8, இல 1.)

இலைகளாம்பு இலையின் ஓரத்திலிருந்து சிறிது கள்ளியிருக்கும். சிமங்குகள் பீப்பாய் அடிவழுமள்ளவாக இருக்கும். (படம் 9, இல, 1.)

இளங்கள்—தெறி அல, சுந்தல, கறுல, தும்பால்வல, செவல்வல, கலுகந்தல.

இதில் தெறிவல, சுந்தல, கறுல என்னும் பெயர்களுடைய இனம் முக்கியமான தாகும்.

இந்த இளங்கள் தண்ணீர்க்கலூரக்கும் சமீபத்திலுள்ள ஏதிலிடத்தில் நன்கு வளரும்.

2.—அம்புவடிவமான

இலைகள் உள்ளன

இளங்கள்.

(படம் 8, இல. 2.)

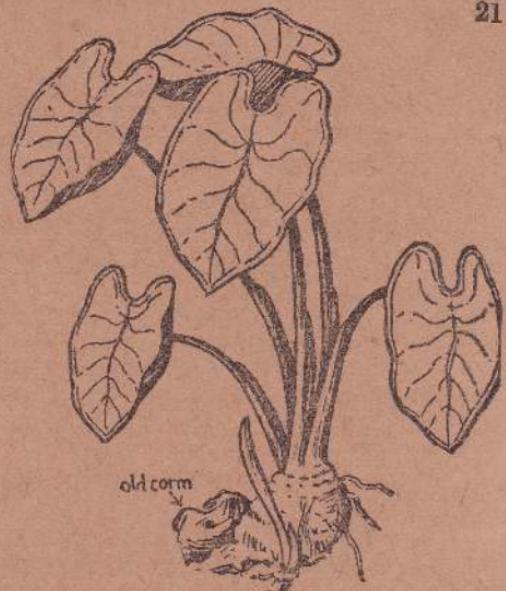
இலைகளாமெப் இலையின் ஆரத்திலிருக்கும். இந்த இளங்கள் செடி மேலே கூடுபட்ட இனத்தின் செடிகளைக்காட்டிலும் மிகவும் பெரிதாக இருக்கும். சிழங்குகள் மொக்குள் வடிவம் முன்னாவாக இருக்கும்.

(படம் 9, இல. 2.)

இளங்கள் :—தெறி அல, சிரிஅல, ஹபரல, கலுதெவி அல, கலுசிரிஅல, கலுபரல.

இதில் பிரான்மானது தெவிஅல, சிரிஅல, சிரி ஹபரல என்னும் பெயர்களுள்ள இனமாகும். இந்த இனம் மேட்டு நிலத்தோன்று நிழலுள்ள இடத்தில் நன்கு வளரும்.

தெவிஅல இனக் கிழங்கள் அவித்தால் சிரிது மாப் பற்றுள்ளனவாக இருக்கும் தெவிஅல இனக் கிழங்கள் ஏப்பற்றினாற் மாதிரைந் திருக்கும். தெவிஅல கிழங்கள் இனம் இலைகள் கையை ஆக்குகந்தனவாகும்.

படம் 8.—கேம்புக்கிழங்குகள்.

(1) தெறிவல, (2) தெவிஅல.

நடுக்கமுறை.

1. தெஹிஅல் இளங்கள்.—ஒரு அடி அகலமும் ஒரு அடி ஆழமும் உள்ள சிடங்குகள் சின்டி சிடங்குகளின் அடியிலுள்ள மண்ணை தடப்பானாயால் சிண்டிவிட்டு நல்ல மேல் மண்ணும் கூட்டெருவும் காம்பதும் கலந்து போட்டு சிறங்கத் தராமட்டத்திலிருந்து

படம் 9.—(1) தெஹிஅல்.

6 அங்குலத்தைக்கு நீர்ப்பு வேண்டும்.
சிடங்குகளுக்கிடையே ஒரு பக்கத்தால்
3 அடி தூரமும் மரப் பக்கத்தால்
2 அடி தூரமும் இருக்க வேண்டும்.
சிறு சிழங்கு முளைகள் அல்லது இலைக் காம்படன் கூடிய சிழங்கு (மேலேயுள்ள இலைகளை அகற்றிவிட்டு) கண் நடுவேண்டும்.
ஒவ்வொரு சிழங்கையும் சிடுகளை மத்தியில் இலைத்தன்னிடன் ஒடிந்த முனை சில அங்கும் தரைக்கு மேல் நிறக்கவேண்டியதாக மூன்று அங்கு ஆழத்தில் நடவேல்லடும்.

2. தெவிஅல் இளங்கள்.—சிடங்குகள் 2 அடி அகலமும் 2 அடி ஆழமும் உள்ள எவாக்கும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று + அடி தூரத்திலும் இருக்கவேண்டும்.

செய்கைப்பள்ளுத்தல்.

நட்டபின்னர் இப்பயிர் விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டியதில்லை.
ஒவ்வொரு பயிரும் வளர்ந்து வரும்போது அதன் அடிக்கு அடிக்கடி மன்னபோட்டு வந்தால் மட்டும்போதும்.

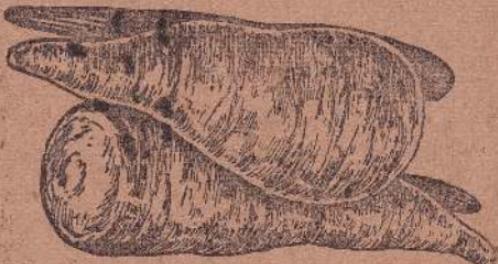
சிழங்கு கண்டுதலும் விளைவும்.

தெஹிஅல் இளங்கள் 4 முதல் 6 மாதங்களுக்குள் கிண்டுவதற்குத் தயாராகிவிடும். அப்பொழுது அதன் இலைகள் பழக்கும். ஒரு பயிரில் 2 முதல் 3 ரூத்தல் சிழங்கு விளையும்.

தெஹிஅல் இளங்கள் 12 முதல் 18 மாதங்களில் கிண்டுவதற்குத் தயாராகிவிடும். அப்பொழுது அவற்றின் இலைகள் பழக்கும். பெரிய செடிகளித் தாய்ச்செடிக்குத் தீங்கினமூக்காமல் காலத்துக்குக் காலம் சின்டி எடுத்துக்கொண்டு ஒந்தால் தாய்ச்செடி பல வருபங்களுக்கு ஜீவிதத்திறகு ஏய், விளைவு குறையும்போது தாய்ச்செடியை அழித்து விட வாம். ஒவ்வொரு செடியிலும் 8 முதல் 15 ரூத்தல் சிழங்கு விளையும்.

பத்திரிப்படுத்துவதத்தல்.

சிழங்குகளை ஈப்பற்றில்லாத இடத்தில் பத்திரிப்படுத்தி வைக்க தால் அவை பல மாதங்களுக்கு கெட்டுப்போகாதிருக்கும்.

படம் 9.—(2) தெவிஅல்.

4. ஜெருஸலம் ஆட்டிசோக்.

ஜெருஸலம் ஆட்டிசோக்கில் கரி நீரைகள் நிறைய உண்டு, கனிச உப்புகளும் விட்ட மினகளும் நியாயமான அளவு இருக்கின்றன.

கலபமாகப் பயிரிடக்கூடிய இந்தக் கிழங்குப் பயிர் சாப்பிரதைசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு விட்டுத் தோட்டத்திலும் நூடம்பெற வேண்டும். இதன் கிழங்குகளை உருளைக் கிழங்குக்குப் பதிலாக உபயோகிக்கலாம். சூப்பைத் தடிப்பாக்குவதற்கும் உருசிகரமாக்குவதற்கும் இக்கிழங்குகள் மிகவும் உபயோகமுள்ளனவை.

இந்தப் பயிர் சமார் 3 அடி உயரத் துக்கு வளரும். இதன் பூக்கள் சரியாக சூரியகாந்தி மலர்களை ஒத்தி சூக்கும் (படம் 10) (ஜீராஸல் என்ற இத்தாலியப்பதம் ஜெருஸலமாக மருவியதென்றீ இந்தக் கிழங்குப் பயிருக்கும் ஜெருஸலத்துக்கும் எவ்வித தொடர்புமில்லை. ஜீராஸல் என்ற பதம் சூரியகாந்திப் பூவைக் குறிக்கின்றது).

பருவகாலமும் பூமியின் தன் மையும்.

இந்தப் பயிர் சாப்பிரதைசத்தில் 4,000 அடிவரை உயரமான இடங்களில் நள்ளுக் கொடுக்காமல்மான ஜனவரி பெப்ரவரி மாதங்கள் தவிர வருடத்தின் எக்காலத்திலும் நடலாம். வெயில் படக்கூடிய திறந்த வெளியில் இது பயிரிடப்படவேண்டும்.

நடுகைமுறை.

1 அடி அகலமும் 3 அங்குல ஆழமும் உள்ள இடங்கள் தோண்டப்பட வேண்டும். இந்தக் கிடங்குகள் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று 3 அடி தூரத்திலும் 2 அடி தூரத்திலுமிருக்க வேண்டும். கிடங்குகளில் நல்ல மேல் மண்ணும் கூட்டெருவும் மரச்சாம்பனும் கலந்து போடி நீரப்பி மேலே ஒரு சிறு திட்டு உண்ணனால் வேண்டும். கிழங்குகளை நல்வதற்கு 2 அங்குல துண்டுகளாக வெட்ட வேண்டும். ஒவ்வொரு துண்டையும் ஒவ்வொரு திட்டினாலும் மத்தியில் சமார் 3 அங்குல ஆழத்தில் நடவேண்டும். ஆறு வாரங்களுக்கு ஒரு தடவை கிழவு நடந்துகொண்டு வந்தால் எக்காலமும் கிழங்கு சிடைத்துக்கொண்டிருக்கும்.

படம் 10.—ஜெருஸலம் ஆட்டிசோக் செடியும் கிழங்குகளும்.

செய்கூபண்ணுதல்.

புல முளைக்க விடக்கூடாது. பயிர்கள் சமார் 1 அடி உயரத்துக்கு வளர்ந்ததும் ஒவ்வொரு பயிரினாலும் அடியை நோக்கி மன்றை இழுத்தக குவித்துவிட வேண்டும். ஏறக்குறைய இரண்டாவது மாதத்திலிருந்து ஒன்றாண்டின் ஒன்றைப் பூக்கள் தோன்றும். இவற்றைக் கால்தாக்குக் காலம் பறித்துவிட வேண்டும்.

சிழங்குகள்டுதல்.

ஏறக்குறைய மூன்றாவது மாதத்திலிருந்து ஜந்தாவது மாதம்வரை சிழங்குகள் பிடிக்கலாம். ஜந்தாவது மாதத்தில் பயிர்களுக்கு செத்துப்போகும். பயிர்கள் சாகும், வரை நிலத்திலிருந்து விளைந்த சிழங்குகளைக் காட்டினும் இளம் பருவத்தில் பிடுங்கிய சிழங்குகள் உருசியாகவிருக்கும். இந்தக் சிழங்குகளைச் சில தினங்களுக்கு மேல் கெட்டுப் போகாமல் வைத்திருக்க முடியாதாகவையால் ஒவ்வொரு தடவையும் சில நாள் சப யோகத்துக்குப் போதிய அளவு சிழங்குகளையே பூமியிலிருந்து சின்டி எடுக்கவேண்டும். நடவடிக்கை நோயில்லாத சுத்தமான சிழங்கு வட்டுக்களை மட்டுமே உபயோகிக்கவேண்டும்.

விளைவு.

ஒவ்வொரு பயிரிலும் 5 முதல் 10 ரூத்து சிழங்கு விளையும்.

5. மரவள்ளி.

மரவள்ளியில் கரி நீரைகள் அதிகமாகவும் கணிச உப்புகள் நியாயமான அளவும் இருக்கின்றன. ஆனால் அதில் பிசிதங்களும் விடப்படும் “பி” யும் மிகவும் குறைவு, ஆகாரத்திலுள்ள தானியங்களில் ஒரு பகுதிக்குப் பறிலாக மரவள்ளிக் கிழங்கை உபயோகிக்கும்போது பிசிதம் அதிகம் உள்ள உணவுகளையும் காய்கறிகளையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மரவள்ளிக் கிழங்கு வெட்டப்பட்டால் அவ்வது காய்ப்பட்டால் “பிரவிக்” காடியை வெளியிடக்கடிய ஒரு பதாரித்தம் அக்கிழங்கில் இருக்கிறது. ஆகவே மரவள்ளிக் கிழங்கை சமீக்கும்போது அதில் நச்சத்தன்மை உண்டாகாதிருப்பதற்காக சில முன்னெச்சிக்கையான காயியங்களைச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். (“யுத்த கால உணவு—எனக் கணவு வேண்டும்? என் உண்ண வேண்டும்?” என்ற புத்தகத்தைப் பார்க்கவும்).

பருவகாலமும் பூமியின் தன்மையும்.

மரவள்ளி ரூப பிரதேசத்தில் சமார் 4,000 அடிவரை உயரமான இடத்தில் நன்றாக வளரும். வரண்ட பிரதேசத்தில் நீர்ப்பாச்சினுலங்கு காலபோக பருவகாலத்தில் மட்டுமே மரவள்ளி பயிர்செய்ய முடியும். காப்பிரதேசத்தில் வெயிற்காலமான ஜனவரி, பெப்ரவரி மாதங்கள் தவிர்ந்த மற்ற எந்த மாதத்திலும் மரவள்ளி நடலாக,

இளங்கள்.

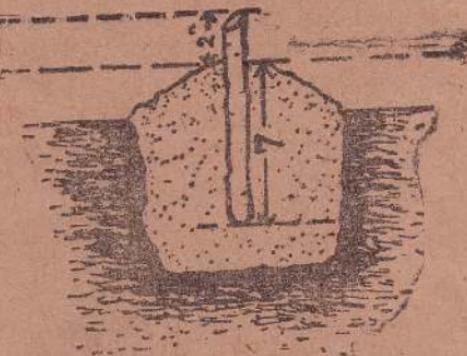
மரவள்ளியில் அனோக இனங்கள் உணரு. ஆனால் அவற்றிற்கு இலங்கையில் தனித்தனி பெயர் வழங்கப்பட்டிருக்கவில்லை,

நிலத்தைப் பண்டுத்தல்.

3 அடி சுராமும் ஒரு அடி ஆழமுறை கிடங்குகள் தோண்டப்படவேண்டும். இந்தக் கிடங்குகளுக்கு இடையில் 5 அடி இடைவெளியிருக்க வேண்டும். இக்கிடங்குகளில் நல்ல மேல் மண்ணையும் கூட்டெட்டுவையும் சமையல்லறமிலுள்ள மரச்சாம்பலையும் கைந்து போட்டு திராபி ஒவ்வொரு கிடங்கின் மத்தியிலும் 5 அங்குல உயரமுள்ள ஒரு திட்டு உண்டுபண்ண வேண்டும்.

நடுங்கமுறை.

மண்ணையமான மரவள்ளிக் கம்பின் நடுப்பாகத்திலிருந்து 9 அங்குல நீளமும் 9 அங்குல குறுக்களையுள்ள துண்டுகளை வெப்பி எடுத்து தூரைக்குமேல் 2 அங்குலம் தெரியக்கூடியதாக நேராக நட வேண்டும். கட்டடகளை ஒவ்வொரு திட்டில் மத்தியிலும் கண்ற வேண்டும். (படம்) ஒவ்வொரு திட்டிலும் ஒரு கட்டடம் மூலம் வேண்டும். கட்டடமில் மூன்றாக மூன்கள் இலை அடையாளத்துக்கும் கீழே இல்லாமல் மேலே இருக்கக்கூடியதாகக் கரி பார்த்து நடவேண்டும்.

படம் 11.—மரவள்ளிக் கட்டடமை மூன்றும் விதம்.

செங்கைபண்ணறுதல்.

மரவள்ளி வளரும் ஆரம்பகாலத்தில் அடிக்கடி கீவிபிடுங்கி மேற்பரப்பு மண்ணைக் கிணஷ்டி விடுவதைத்தவிரும்புதலாக செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. எவ்வளவும் பெருச்சாளிகளுக்கும் இப்பயிரிருக்குத் தீவிட்டிருக்கக்கூடுமானாயால் தோட்டத்தில் பொறிகள் வைக்கப்பட வேண்டும்.

கிழங்குபிடிச்சுகுதல்.

பெரும்பாலான இனங்கள் 5 வது மாதத்திலிருந்து பிடிச்சுப்படலாம். அதிக விஸையுடுத்துக்கூடிய கால அளவு இனத்துக் கேறப மாறுபடும். பகுவும் தப்பிப் பிடிச்சினால் கிழங்குகள் கடினமாகவும் வோகவும் இருக்கும். நல்ல கிழங்குகள் தருப் பின் இனங்கள் விஸைவதற்கு 5 முதல் 8 மாதங்கள் பிடிக்கும்.

விஸைவு.

நட்டி ஆறுவது மாதத்திலே ஒரு அடியில் 10 முதல் 40 குத்தல் கிழங்கு விஸையும், விஸைவு செய்யக்குக் கூடுதலாகவும் குறைவாகவும் இருக்கும்.

கிழங்குகள் தரையிலிருந்த எடுக்கப்பட்ட மூன்று தினங்களுக்குள் உபயோகிக்கப்பட வேண்டும். ஏதற்குப் பின்னர் உபயோகிய்து உதிதமல்ல. எப்பொழுதும் கிழங்கைத் திறந்த பாத்திரத்திலேயே கணக்கு வேண்டும்.

அத்தியாயம் 10.

அவரை வளக்கள்.

1. அவரை.

அவரை (படம் 12) இனம் காய்கள் போக்காக்குள்ளனவு. அவரை ஒரு நல்ல மாக்கறிப் பதார்த்தம். அதில் நியாயமான அளவு பிசிதங்களும் கணிச உபயகும் விடபின்களும் உண்டு. அவரையின் மூழு உருசியையும் பெறுதற்கு அதை 7 முதல் 15 நிமிடங்கள் வரை கொடி தண்ணீரில் வேக வைக்கவேண்டும்.

யருவகாலமும் பயிர் செய்தலும்.

இதை ஈரப்பிரதேசத்திலும் வரண்ட பிரதேசத்திலும் 3,000 அடி வரை உயரமான பகுதிகளில் பயிர் செய்யலாம்.

சூரப்பிரதேசம்.—ஜனவரி, பெப்ரவரி மாதங்கள் நீங்களாக வருடம் முழுவதும்.

வரண்ட பிரதேசம்.—காலபோகம் : ஒக்ட்டூபர், நவம்பர் மாதங்கள்.

சிறுபோகம் : மார்ச் முதல் மேமாதம் வரை.

படம் 12.—அவரை இலைகளும் காய்களும் விதைகளும்.

இனங்கள்.

அவரையில் இரண்டு இனங்கள் உண்டு. ஒன்று தோட்டத்தில் கொடிவிட்டுப் படரும் இனம். இது அதன் இனம் காய்களுக்காக பயிர் செய்யப்படுகிறது. மற்றது வயல்களில் செடியாக வளரும் இனம். இந்த இனம் அதன் முறைக் காம்நத விதைகளுக்காக (மொச்சை) பயிரிடப்படுகிறது. முன் கூறிய இனம் ஈரப்பிரதேசத்திலும் வாண்ட பிரதேசத்திலுமின் ஒவ்வொரு வீட்டுத் தோட்டத்திலும் நடப்படுதல் வேண்டும்.

அவரையில் வெள்ளை, கபில, சிக்பு நிறப்பூக்களும் வெள்ளை, பச்சை, கபில வர்ணம் கலந்த காய்களுமின் பல இனங்கள் உணரு. விதைகளின் மேற்தோல் வெள்ளை, சூதா, கபீல, கறுப்பு வர்ணமின்னதாக இருக்கும்.

நடேகமுறை.

படரும் இன அவரையின் விதைகளை மன்னவைடியால் வெப்பப்பட்ட 2 அங்குல ஆளமுள்ள குழிகளில் நடவேண்டும். ஆனால் இரண்டாடி ஆளமும் 2 அடி அகலமும் உள்ள திடக்குள் தோண்டி அவற்றில் நல்ல மேல் மன்னையும் கட்டெருவையும் காம்பிஸையும் கலந்து போடு நிரப்பி அதில் விதைகளை நட்டால் நல்ல வினைவு சிடைக்கும். அவரைச் செடியும் நீண்ட காலத்துக்கு ஜீவிதத்திற்குக்கும். குழிகள் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று 3 அடி தூரத்திலிருக்க வேண்டும். விதைகள் சுமார் 4 தினங்களுக்குள் முனைக்கும். பயிர் கொடிவிட ஆரம்பித்ததும் படருவதற்குப் பந்தவில் பிடித்துவிட வேண்டும்.

காம் பறித்துவ.

காய்களைப் பிருசாக இருக்கும்பொழுது பறிக்க வேண்டும். சில இனங்களில் சுமார் 2½ மாதங்களில் காய்பறிக்க ஆரம்பிக்கலாம். ஒரு வருடத்துக்கு அதிகமான காலம் வரை அடிக்கடி காய்கள் பறிக்கவாம்.

2. தோல் அவரை.

தோல் அவரை (படம் 13) அதிக போஷணைச் சத்துள்ளது. அதில் பிசிதங்கள் நிறைய உள்ளு. கணிச உப்புகளும் விடப்பினைகளும் நியாயமான அளவு இருக்கின்றன. இனம் விதைகள் உண்ணப்படுகின்றன. அவை மிக உருபிகரமானவை.

இது பல வருடங்களுக்கு ஜீவிதத்திற்கக்கூடிய படரும் இன அவரைச் செடி இது சரப்பிரதேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வீட்டுத் தோட்டத்திலும் இருக்க வேண்டும். இதன் இனம் விதைகள் மட்டுமே உண்ணப்படுகின்றன.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

இது அதிக மேடாக உள்ள இடங்களிலேயே நன்கு வளருமெனினும் சரப்பிரதேசத்தில் எங்கு வேண்டுமானாலும் இதைப்பயிரிடலாம்.

இதை வருடம் முழுவதிலும் நடலாம். ஆனால் வெயிற்காலமான ஜனவரி பெப்ரவரி மாதங்களைத் தவிர்த்துவிடுவது நலம்.

இனங்கள்.

இந்த அவரையில் இரண்டு முஞ்சிய வகுப்புகள் உள்ளு. அவை சிறிய விதை இனம், பெரிய விதை இனம் எனப்படும். சிறிய விதை வகைகளில் உருண்டை விதை இனங்களும் தட்டை விதை இனங்களும் உள்ளு. பெரிய விதை இனங்களின் விதைகள் தட்டையாக மட்டுமே இருக்கும். பல்வேறு இனங்களின் விதைகளின் நிறமும் விதத்தியாசமாக இருக்கும். இந்த அவரையில் வெள்ளை, கறுப்பு விதைகள் உணரு. பெரிய விதை இனங்களே சிறந்தனவு. இவற்றின் விதைகள் உருசிபர்களும் சமைப்பதற்கு இலகுவாகவும் இருக்கும். சில நாடுகளில் இந்த இனங்கள் “பட்டர் போஞ்சி” என்று வழங்கப்படுகின்றன.

காய்கள் அகலமாகவும் தட்டையாகவும் இருக்கும். காயின் முனை கூராக இருக்கும்.

நடுக்கமுறை.

விதைகளை மண்வெட்டியால் வெட்டப்பட்ட 2 அங்குல ஆழமுள்ள குழிகளில் நடவேண்டும். ஆனால் 2 அடி அகலமும் 2 அடி ஆழமும் உள்ள கிடங்குகள் தோண்டி அவற்றில் மேல் மன்னையும் கூட்டுருவையும் காம்பலையும் கவநது போட்டு நிரப்பி

மேலே ஒரு சிறிய திட்ட உண்டுபண்ணி அதில் விதை யை நட்டால் நல்ல பல்லா கிடைக்கும். குழிகள் ஒன்றி விருந்த ஒன்று 3 அடி தாரத்திலிருக்க வேண்டும். விதைகள் சமார் 5 திணங் கஞ்சகுள் முனிக்கும். பயிர்கள் சமார் 2 அடி உயரத்திற்கு வளர்ந்ததும் பட்டுவதற்குப் பந்தவில் பிடித்துவிட வேண்டும்.

படம் 13.—தோல் அவரை இலைகளும் காய்களும் விதைகளும்.

அவற்றை உடைத்து இளம் விதைகளை இரவில் தண்ணீரில் போட்டுவைக்க வேண்டும். தண்ணீருக்குக் கொஞ்சம் உய்பு சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். மறு நாட் கூலையில் ஒவ்வொரு விதையினதும் மேற்தோலை உரித்து எடுத்துவிட்டு விதையைச் சுமைக்க வேண்டும்.

காம் பறித்தல்.

சமார் 3 மாதகாலத்தில் சில இனங்களின் காய்கள் பறிப்பதற்குத் தயாராகி விடும். ஒரு வருடத்தில் அடிக்கடி அடினாக் கடலை காய்கள் பறிக்கலாம். சில வருடங்கள்வரை இச்செடி நன்கு காய்க்கும். விலைகள் மூற்றுவதற்கு முன் னர் காய்கள் பறிக்கப்பட வேண்டும். பின்னர்

கோழி அவரை (படம் 14) யின் இளம் காய்கள் கறிசூழப்பதற்கு மிகச் சிறந்தன வாரும். அவற்றில் பிசிதங்களும் காவிச் சப்புகளும் விடப்பின்களும் நிறைய உண்டு.

3. கோழி அவரை.

கோழி அவரை (படம் 14) யின் இளம் காய்கள் கறிசூழப்பதற்கு மிகச் சிறந்தன வாரும். அவற்றில் பிசிதங்களும் காவிச் சப்புகளும் விடப்பின்களும் நிறைய உண்டு.

இது பல வருடங்களுக்கு ஜீவித்திருக்கக்கூடிய படரும் இன் அவரைச் செடி. இது சரப்பிரதேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வீட்டுத் தொட்டத்திலும் பயிரிப்பட வேண்டும்.

இதன் பூக்கள் மிகவும் பெரிதாகவும் வேசான நீல வர்ணமுள்ளனவாகவும் இருக்கும்-
காய்கள் ० முதல் ४ அங்குல நீளமுள்ளனவாகவும் நான்கு கருக்குகள் உள்ளனவாகவும்
இருக்கும்.

இதன்
காய்களை இனம்
பருவத்தில் பறித்து
நறுக்கிபோன்றிக்காய்
சமைப்பது போல்
சமைக்கலாம்.

பருவகாலமும் நிலத்
தின் தன்மையும்.

இந்த அவர்ணய
பரப்பிடைச்சத்தில்
வெய்யிர்காலமான
ஐணவரி, பெய்ரவரி
மாதங்கள் தவிர்ந்த
வருடத்தின் மற்ற
எந்தக் காலத்திலும்
நட்டு உண்டுபண்ண
லாம்.

இளங்கள்.

இந்த அவர்ணயில்
பல இளங்களை கண்டு,
ஒவ்வொரு இனத்
திடும் காய் பறிக்க
ஒரும்பிக்கும் வயது
வெவ்வேறுக இருக்கும்.
சில இனங்களில் காய்
களில் காய் பறிக்கலாம்.
வேறு சில இளங்களில் காய்
பறிக்க கூடார் ५
மாதங்கள் பிடிக்கும். படம் 14.—கோழி அவரை இலைகளும் காய்களும் விடைக்கஞ்சம்.
நடேக்குழறை.

விடைகளை மணவெட்டியால் சிடங்கு வெட்டி அலில் நடவாம். நல்ல பலன் சிடைக்க வேண்டுமானால் கூமார் २ அடி கதூராம் २ அடி ஆழமுறைள் சிடங்குகள் ஒன்றிலீ நந்த ஒன்று ४ அடி தூந்தில் தோன்பப்படி அவற்றில் நல்ல மேல் மணிக்கூயும் கூட்டெடு வையும் சாம்பலையும் கலந்து போட்டு நீர்ப்பி மேலே ஒரு சிறிய நிட்டு உண்டுபண்ண வெண்டும்.

விதைகளை கமார் 2 அங்குல ஆழத்தில் நடவேண்டும். ஒவ்வொரு திலையத்திலும் 2 அல்லது 3 விதைகள் போடவேண்டும். ஏறக்குறைய 5 தினங்களில் விதைகள் முனைக்கும். கமார் 2 வாரங்களுக்குப் பின்னால் புலம் குன்றிய பயிர்களைப் பிடிக்கி எடுத் திடவேண்டும். பயிர் கொடிவிட ஆரம்பித்ததும் படருவதற்குப் பந்தலில் பிடித்துவிட வேண்டும்.

பூபியை நன்கு பண்படுத்திவைக்க வேண்டும். பயினாச் சுற்றியுள்ள மன்னை பயிரின் அடியை நோக்கி இழுத்துக் குவித்தி சிறு திட்ட உண்டுபண்ணவிட வேண்டும்.

காய்ப்பித்தல்.

கமார் மூள்ளு மாதங்களில் விரைவில் முற்றும் இனத்தின இளம் காய்கறிகள் பறிப்பதற்குத் தயாராகிறோம். சில வருடங்கள்வரை இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒரு தடவை காய்கள் பறிக்கலாம்.

4. போஞ்சி.

போஞ்சியில் பிசிதங்களும் கணிச உப்புகளும் விட்டமின்கலநும் நியாயமான அனவு இருக்கின்றன. அதன் இளம் காய்கள் கறி சமைப்பதற்குச் சிறந்தனவாரும்.

இளம் காய்களாக உண்ணப்படும் அவரையினங்களில் போஞ்சிதான் மிகவும் பிரபலம் மானது முற்றிய காய்களிலிருந்து சினைக்கும் உலர்ந்த விதைகள் மற்ற நாடுகளில் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. அந்த நாடுகளில் இந்தப் பயிர் வயல்களில் நட்டு உண்டாக்கப் படுகிறது.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

போஞ்சி 1,000 அடிக்கு அதிகமான உயரமான ஓராப்பிள்ளை இடத்தில் நன்கு வளரும். எனினும் ஈரப்பிரேதேசத்தில் எந்த இடத்திலும் இதைப் பயிர் செய்யலாம். இதைக்கால போகத்திலும் சிறு போகத்திலும் நடவாம். பெரு மழைக்குப் பின்னாலே இதை நடவேண்டும்.

இளங்கள்.

போஞ்சியில் இரண்டு இனங்கள் உண்டு. அவையாவன :—(1) 1½ அடி உயர்த்துக்கு வளரும் செடிப்போஞ்சி, (2) கொடிப்போஞ்சி. இந்த இரு இனங்களிலும் பச்சை நிறக்காய்களும் மஞ்சள் நிறக்காய்களும் காய்க்கும் இனங்கள் உண்டு. மஞ்சள் நிறக்காய்கள் காங்க்கும் இனம் பட்டர் போஞ்சி எனப்படும். தும்பு இல்லாத இனங்களை மட்டுமே பயிரிடவேண்டும்.

நடைக்கழற.

செடிப் போஞ்சியை 18 அங்குல தூரத்திலுள்ள வரிசைகளில் 3 முதல் 4 அங்குல இடைவெளிவிட்டு நடவேண்டும். பரும் இனப் போஞ்சியை 3 அடி தூரத்திலுள்ள வரிசைகளில் 9 அங்குல இடைவெளிவிட்டாவது ஒரு அடி தூரத்திலுள்ள இட்டை வரிசைகளில் 9 அங்குல இடைவெளிவிட்டாவது நடவேண்டும். இட்டை வரிசைகளுக்க் கிடையில் 4 அடி இடைவெளியிருக்க வேண்டும். படரும் இனப் போஞ்சிக்குப் பந்தல் போட்டுவிட வேண்டும். அவ்வதுபொன்று பயிர் வரிசைகளின் இரு தொங்கல்களிலும் கம்புகள் நட்டு தும்புக் கயிறுகளைக் கட்டி அவற்றில் போஞ்சிக் கொடிகளைப் படரவிட வேண்டும்.

செய்வகபள்ளுதல்.

பயிர் வரிசைகளுக்கிடையேயுள்ள மண்ணை இடைவிடாத சின்டிலிட வேண்டும். அடிக்கடி போஞ்சிச் செடியின் அடியை நோக்கி மண்ணை இழுத்த முதலாவது இலை வரைக்கும் குளித்துவிட வேண்டும். இந்தப் பயிரை ஒரு ஜாதிப் பூச்சி நாசமாக்குவதால் அதைத் தட்பெற்றாக இவ்விதம் செய் வேண்டியது அவசியமாகும்.

காய்பறித்தல்.

காய்களைப் பின்காக இருக்கும்பொழுது பறிக்க வேண்டும். பறிக்க வேண்டிய பருவ காலத்தை நினையிப்பதற்கு ஒரு கானை முறித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவ்விதம் முறிக்கும்போது ஒரு தும்பும் இலைமல் சரிவர முறிந்தால் அதுவே பறிப்பதற்கு உரிய காலமாகும். செடிப் போஞ்சியின் காய்களை சமார் 45 திலங்களில் பறிக்கலாம். பட்டருமினப் போஞ்சியின் காய்களை 65 முதல் 80 தினங்களில் பறிக்கலாம்.

அத்தியாயம் 12.

கறிச்சரக்குகள்.

1. வெங்காயம்.

வெங்காயத்தில் கணிச உப்புகளும் விட்டழினா “சி” யும் நியாயமான அளவு உண்டு. ஆனால் அதன் முக்கியமான குண விசேஷம் உணவை ஜீரணிக்கச் செய்ய உதவுவதேயா யாகும்.

பருவகாலம்.

இப்பயிர் வினைவதற்கு மூன்றுமாத காலம் பிடிப்பதாலும் வெங்காயம் விளைந்து இணைப்படும் கடைசி மாதத்தில் மழையில்லாதிருக்க வேண்டுமானாகயா லும் சீழ்க்காணலும் பருவ காலங்களே வெங்காயம் பயிரிடுவதற்கு மிகவும் பொருத்தமானவையாகும் :—

ஈரப்பிரதேசம்—நவம்பரும் டிசம்பரும், ஜூனும், ஜூலையும்.

வரண்டப்பிரதேசம்—நவம்பரும், டிசம்பரும், மார்ச் முதல் ஜூலைவரை.

வராண்ட பிரதேசத்தில் நீர்பாய்ச்சுவதற்கான வசதிகள் இருக்கவேண்டும்.

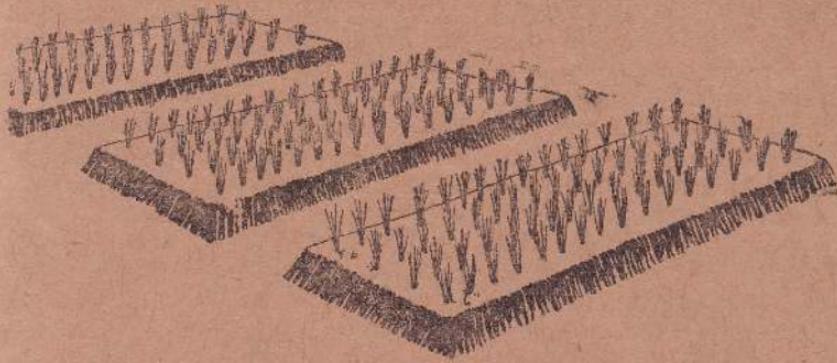
பாத்திகள் தயார்ச்செந்தல்.

மன்னை 3 அங்குல சூழத்துக்கு நன்றாகக் கிள்டி சமார் 3 அடி அகலமும் 3 அங்குல உயரமுமின்ன பாத்திரன் நயர் செய்யப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு பாத்திக்குபிலையே 1 அடி தூர் இடைவெளியிருக்க வேண்டும். ஒரு சதுர அடிக்கு 1 ரூத்தல் வீதம் கூட்டுரு பரவப்பட பின்னர் கூக்க துப்பைவாரியினால் மன்னைச் சாத்தியப்பட்டவரை கட்டியில்லாமல் மிகுந்தவாக்கிலை வேண்டும்.

நடேக்கமுறை.

மூந்திய பருவகாலத்தில் சிடைத்த வெங்காயத்திலிருந்து அல்லது சந்தையிலிருந்து வாங்கும் வெங்காயத்திலிருந்து நன்கு விளாந்த வெங்காயக்களைப் பொறுக்கி எடுக்க வேண்டும். அதிக முளைகள் கிளம்பச் செய்வதற்காக ஒவ்வொரு வெங்காயத்தினதும்

நுனியை வெட்டி எறிந்துவிட்டு சு அங்குல இடைவெளியுள்ள வரிசைகளில் 4 அங்குல தூரத்துக்கு ஒன்றாக நடவேண்டும். வெங்காயத்தை அதிக ஆழத்தில் நடாமல் மேற்பாகம் தணமட்டத்துக்குக் கொள்ளும் மேலே நிற்கக்கூடியதாக நடவேண்டும். வினதகளை நடக்கப்பாது. வினதகள் முனித்தாலும் யிரச் செதுவாக வளர்ந்து விணபவில் மட்டந்துபோகும்.

படம் 15.—வெங்காயப் பாத்திகள்.

செய்வைபண்ணுதல்.

பயிர் வரிசைகளுக்கிடையேயுள்ள மண்ணைக் கைக் குப்பைவாரியினால் ஒழுங்காகக் கிண்டிட மணி இறுகிப்போகாமலும் புல முளைக்காமலும் பாரததுக்கொள்ள வேண்டும். மனையிக்குப் பின்னர் மனி இறுபிப் போகுமானாக்கயால் கிண்டிடிட, வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். பயிர்கள் (படம் 15.) வளருவதற்கு எவ்வித தடையும் இருக்கலாமாது. பயிரின் வளாச்சியைப் பாதிக்கக்கூடியதாக மழை பெய்யாதிருந்தால் பாத்திகளுக்கு நன்கு தண்ணர் விடவேண்டும்.

கமரா இரு மாதங்களுக்குப் பின்னர் வெங்காயம் உண்டாக ஆரம்பிக்கும்போது ஒவ்வொரு வெங்காயப் பயிரினதும் அடியையும் சுற்றியுள்ள மண்ணை விரல்களினால் அப்புறப்படுத்தி வினாந்து வரும் வெங்காயங்கள் வெளியில் தெரியும்படி செய்துவிட வேண்டும், பயிர் வளாந்துவரும் எக்காலத்திலும் அதன் தணைகளை வெட்டக்கூடாது.

வெங்காயம் கிண்டுதல்.

நட்ட மூன்று மாதங்களில் கிண்டுவதற்குத் தயாராகிவிடும். அதன் தணைகள் பழுத்துச் சருகாகும். வெங்காயத்தைக் கையினால் கிண்டி எடுக்கலாம். வெயிற் காலத்தில் வெங்காயம் கிண்டி எடுக்கப்பட வேண்டும். சில தினங்களுக்கு வெங்காயத்தை நீலவின் காயப்போட்டு அதன் பின்னர் தலைப்பிலுள்ள காய்ந்த தணைகளையும் காய்ந்த வெளிப் புறத் தோல்களையும் அடியிலுள்ள வேர்களையும் அகற்றிச் சுத்தப்படுத்தி வேண்டும்.

விளைவு.

இப்பயிர், செய்வை நிலைமைகளுக்கேற்றவாறு விளைவு தருவதால், விளைவு செய்வைக் குத் தக்கபடி மாறுபடும். வழக்கமாக 12 முதல் 20 பங்கு வெங்காயம் கிடைக்கும். ஆனால் 40 பங்குவரை கூடப்பெற முடியும்.

செமித்துவைத்தல்.

வெங்காயத்தை நல்ல காற்றேட்டமுள்ள அறையில் ராக்கைகளில் பரவினவைக் கொண்டும். அவ்வூடு கண்ணறைச் சாக்குகளில் போட்டு வைக்கவேண்டும். வெங்காயத்தை குலித்து வைக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் வெங்காயத்தில் வெயர்வை உண்டால் அழுகிப் போகக்கூடும். காலத்துக்குக் காலம் வெங்காயத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து அழுகிய வெங்காயங்கள் காணப்பட்டால் அவற்றை அப்புறப்படுத்தி வீட்டிவேண்டும்.

2. மிளகாய்.

மிளகாயில் விட்டமின் “இ” உண்டு. மிளகாய் வயிற்றில் ஏரியை உண்டுபன்றனு மாலையால் சொற்பமாகவே பாலிக்க வேண்டும்.

இலங்கையில் மிளகாய் இரண்டு வகையில் பாலிக்கப்படுகிறது. அவையாவன :— (1) பச்சை மிளகாய் (படம் 16, இல. 1.); (2) காய்ந்த மிளகாய் (படம் 16, இல 2); நமக்குக் தேவையான காய்ந்த மிளகாயில் பெரும்பகுதி முக்கியமாக இந்தியாதிலிருந்து இருக்குமதியாகின்றது.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

மிளகாய் கூமார் 2,000 அடிவரை உயரமான இடங்களில் பயிர் செய்யப்படலாம். காய்ந்த மிளகாய் உற்பத்தி செய்வதற்கு வரண்ட பிரதீநிமே மிகவும் அநுகூலமானதா யிருப்பினும் சரப்பிரதேசத்தில் காலபோகத்தினபோது நிருப்திமரமாக விளையச்செய்ய வாம். சரப்பிரதேசத்தில் மிளகாய்ப் பழங்களை உலர்த்துவதற்கு ஜூஸ்வரி, பெரவரி, மார்ச் மாதங்கள் தகுதியானவை. சரப்பிரதேசத்தில் சிறு போகந்தின் போது பச்சை மிளகாய் பயிர் செய்யலாம். வீட்டுத் தோட்டத்தில் சிறு அளவில் மிளகாய் பயிர் செய்யப்பட்டால் பழத்த மிளகாய்களைப் பறித்து வெயில் ஏற்கக்கூடும்பொழுது காயவைத்து கொள்ளலாம்.

சரப்பிரதேசம் : காலபோகம் : நாற்றுமேடை போடுதல்—ஆக்கல்ட, செப்பெட்ம்பர்.

திறுபோகம் : நாற்றுமேடை போடுதல்—ஒக்டோபர், நவம்பர்.

வராண்டப்பிரதேசம் : காலபோகம்; நாற்றுமேடை போடுதல்—ஒக்கல்ட, செப்பெட்ம்பர், பிழுங்கு நடுதல்—ஒக்டோபர்-டிசெம்பர்.

சிறுபோகம் : நாற்றுமேடை போடுதல் : பெப்ரவரி-ஏப்ரில். பிழுங்கு நடுதல்—மார்ச்-மே.

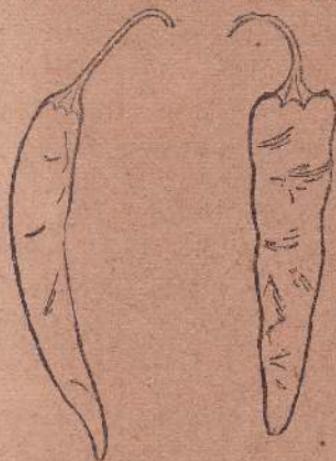
வரண்ட பிரதேசத்தில் டிசெம்பர் முதல் மேலும் பிழுங்கு நடப்பட்ட பயிர்களுக்கு நீர்ப்பாய்க்க வேண்டும்.

இணங்கள்.

தூந்துக்குடி மிளகாய் (படம் 16, இல. 2.), சரப்பிரதேசத்திலும், வரண்ட பிரதேசத்திலும் பிரிடித்தற்குரிய சிறந்த காய்ந்த மிளகாயாகும். ஒவ்வொரு செய்கையின் போதும் முதல் பறிக்கும் காய்களை பச்சை மிளகாயாக உபயோகிக்கலாம். அதன் பின்னரும் வேண்டியபோது பச்சை மிளகாய் பறித்துக்கொள்ளலாம்.

நாற்றுமேடைகள் தயாரித்தல்.

விதைகளை எப்பொழுதும் நாற்று மேடைகளில் விதைத்து நாற்றுகள் பிடிக்கி நடவெற்றுக் கூட நயாராள்தும் வேறு இடத்தில் பிடிக்கி நடவேண்டும். 3 அடி அகலமும் வசறுக்கீற்ற நிலைம் உள்ள பாததிகள் செய்யப்பட வேண்டும். ஒன்னொரு பாததிக்கு

மிடையில் 1 அடி அகலமுள்ள வாய்க்கால்கள் இருக்க வேண்டும். ஒரு சதுர அடிக்கு 1 ரூத்தல் வீதம் பச்சை போடப்பட வேண்டும். விதைகளை சம அளவான மனத்துடன் கலந்து பாததிகளுக்குக் குறுக்கே மட்டமான விஸிம்பு உள்ள பல்கையைக்கொண்டு 1 அங்குல ஆழமுள்ள கோடுகளை 3 அங்குல தூரத்துக்கு ஒன்றுக் கீழுத்து அவற்றில் விதைக்க வேண்டும். 30 சதுர அடிக்கு 1 அவுனஸ் வீதம் விதைகளை விதைத்துக்க வேண்டும். விதைத்த பின்னர் அக்கோடுகளை மனத்துவில் மூடி இறுக்கி அழுகிவிட்டு பாததிகளுக்கு நன்கு நண்ணீர் தெளித்து நிலத்தில் வெயிலாவது காற்றுவது பட்டு சாம் காய்ந்து போகாதிருப்பற்காக ஒவ்வொரு பாததிக்கும் வைக்கோலினால் அல்லது கிடுகள் நிழல்போடு வைக்கவேண்டும். பாததிகளுக்குத் தினமும் தண்ணீர் விடவேண்டும்.

படம் 16.—(1) பச்சை மிளகாப், ஏழாவது தினத்தில் முளைகள் நிலமட்டத்துக்கு காய்ந்தமிளகாப்.

(2) காய்ந்தமிளகாப். மேல் தெரியும்போது மறைப்பை அகற்றிவிடுக.

புல் முளைக்காதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு மாக்கையிடியில் 3 அங்குல ஆணி ஒன்றை அடித்து நாற்று வரிசைகளுக்கிடையே போட்டு இழுத்த நிலத்தைக் கிண்டிவிட வேண்டும். வெய்யிற் காலமாயிருந்தால் பாததிகளுக்கு ஒழுங்காகத் தண்ணீரிலிட வேண்டும்.

பிடுக்கி நடுதல்.

நாற்றுகள் 4 முதல் 6 வாரப் பயிரானதும் பிடுக்கி நடும் இடம் ஒரு சதுர அடிக்கு ஒரு ரூத்தல் வீதம் கூட்டிருப் போடப்பட பண்படுத்தப்படி சரப் பிரதேசத்திலும் வரண்ட பிரதேசத்தில் மகாபோகத்தின் காதும் 9 அங்குல உயரமுள்ள வரம்புகள் போடப்பட வேண்டும். இந்த வாய்முகன் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று இரண்டு அடி தூரத்திலிருக்க வேண்டும். நாற்றுகளை மெடையிலிருந்து பிடுக்கிய பின்னர் அவற்றின் தலைப்புகளை முறித்து விட்டிருக்க கூடிய சம்பிள உயவிதான் ஒவ்வொரு வரம்பினதும் உசியிலி 2 அடி இனாடுவளிலிட்டு நடவேண்டும். ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் 2 முதல் 3 நாற்றுகளை நடவேண்டும். இரண்டு வாரங்களுக்குப் பின்னர் ஒரு நிலைத்தில் நவ்வி பயிரை ஒன்றை நிறுவிட்டு மற்றுப் பயிரைப் பிடுக்கி எடுத்துவிட வேண்டும்.

செய்கைப்பண்ணுதல்.

புல் முளைக்காதபடி பாருகாத்து நிலத்தைக் கிண்டிவிட வேண்டும். நாற்று நட்டு சுமார் 3 வாரங்களுக்குப் பின்னர் ஒவ்வொரு செடியின் அடியையும் நோக்கி மனையை இழுத்துவிட வேண்டும்.

மினகாம் பறித்தல்.

சர்க்குறைய இரண்டு மாதங்களில் மினகாம் பறிக்க ஆரம்பிக்கலாம். முதலில் காம் மினகாம்களை மட்டுமே பறிக்க வேண்டும். இதனால் பின்னால் காயப்போடுவதற்கு பறிக்கும்போது ஏராளமான பழுத்த மினகாம்கள் கிடைக்கும். சர்க்குறைய 7 தடவைகளைப்பறித்தபின்னர் விளைவு மிகவும் குறைவாடைந்து இலைகள் சருள ஆரம்பிக்கும் போது மினகாம்கள் செடிகளை வேருடன் பிடிக்கி எடுத்துவிட வேண்டும்.

காயவைத்தல்.

பழுத்த மினகாம்களைப் பறித்த பின்னர் அவை நல்ல சிப்பு நிறமடைவதற்கு கமாரி 2 தினங்கள் வரை விட்டுக்கூடி போட்டு வைக்கப்பட வேண்டும். அதன் பின்னர் 5 முதல் 10 தினங்கள் வரை அவற்றை வெய்யிலில் காயவிட வேண்டும். இங்காலத்திற்குள் அவை நன்கு காய்ந்துவிடும். வெய்யிலில் காயப்போடும் மூன்றாவது தினத்தில் வெய்யிலில் வைப்பதற்குமுன்னர் மினகாம்களைக் காலால் மிதித்து அல்லது ஒரு உருளையால் நச்சி செய்தது வைப்பதற்கு நடையாக்கவேண்டும்.

விளைவு.

ஒவ்வொரு செடியிலும் ஆறு அவுள்ள பழ மினகாம்கள் (60 காம்கள்) காம்க்க வேண்டும். இந்த மினகாம் தூத்துக்குடி இனமாக இருந்தால் காயப்போட்டு எடுக்கும் போது 2 அவுள்ள நிறையுள்ளதாயிருக்கும்.

3. மினகு.

பகுவகாலமும் நிலத்தின் தள்ளமையும்.

மினகு ஈரப் பிரதேசத்தில் மட்டும் சமார் 2,000 அடிவரை உயரமான பகுதியில் உண்டுபண்ணப்படலாம். வடக்கிழக்கு தென்-மேற்கு பருவக் காற்று மழைக்காலத்தில் மினகைப் பரிசீலனையும்.

நடுக்கமுறை.

மின்குக் கொடி படருவதற்கு ஒரு ஆதரவு வேண்டியிருப்பதால் அதைத் தோட்டத்தி இன்னள் மரங்களின் அடியில் நட்டி வளர்க்க வேண்டும். 2 அடி அகலமும் 1½ அடி ஆழமான மின்குகளில் நல்ல மேல் மண்ணையும் கூட்டெருவையும் சாம்பிலையும் கலந்து போட்டு நிரப்பி மேலே ஒரு சிறிய திட்ட உஸ்டாக்க வேண்டும்.

நல்ல விளைவதற்கும் மினகுக் கொடியிலிருந்து சமார் 10 அங்குல நிலமுள்ள பதியங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். இந்தப் பதியங்கள் நுனியிலுள்ள நன்கூகளிலிருந்த அல்லது ஓவ்வொரு கொடியில் அடியிலும் தரையில் படருவனபோல் பக்கவாட்டில் முனைக்கும் கொடிகளிலிருந்து எடுக்கப்பட வேண்டும். இப்பதியங்களில் நூற்றுக்கு 25 வீதமானவை மட்டுமே யரிருக்காமையால் போடிய அளவு அடிக்காலியங்களை எடுத்து ஒரு நாற்று மேடையில் நடவேண்டும். அவை வேர்விட்டதும் வேர்களைச் சுற்றியுள்ள மண்ணேழுச் சுற்றியுள்ள மண்ணேழு அவற்றைப் பேர்த்து எடுக்க வேண்டும்.

செங்கைப்பள்ளுத்தர்.

கொடிகளைச் சுற்றியுள்ள நிலம் இறுகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டாவது வருடத்தில் கொடிகளின் அடிமை நோகி மனையை இழுத்தக் குவித்துவிட வேண்டும்.

ஞாய் பறித்துத்.

கொடி நட்ட 3 வது வருடத்தில் முதன் முறையாக காய் பறிக்கலாம். 5 வது வருடத்துக்கும் 12 வது வருடத்துக்குமிடையில் மிகக் கூடுதனான விழை சிறைக்கும். காய்கள் சிலப்பு நிறமைடைத்தும் அவற்றைப் பறித்துவிட வேண்டும். ஒரு வருடத்தில் இருமுறை காய்கள் பறிக்கலாம்.

கிழைக்.

சாரசரி ஒரு கொடியில் கமார் 4 ரூத்தல் மினாகு காய்க்கும். பழக்கொத்துக்கைப் பறித்த பிள்ளை பழங்களைக் கையினால் வெவ்வேலூங்கி பத்து நிமிஷங்களுக்குக் கொதி தன்னீரில் போட்டுவைக்க வேண்டும். அதன் பின் அவற்றைப் பாய்களில் பாஜி வெயிலில் உலர்விட வேண்டும். 3 அல்லது 4 தினங்களில் அவை உள்ளதுப்பட்டுவிட வேண்டும்.

அத்தியாயம் 12.

காய்கறிகள்.

1. கீரை.

காய்கறிகளுள், கீரை வகைகள் அதிக போஷகக்குள்ளவையாக இருப்பதால் முதன்மை தானாம் கூகின்றன. கீரைகளில் கனிச உப்புகளும் விட்பமின்களும் மனிரது இட்கிளின்றன. கீரைகளில் பெரும்பாலும் அயம், கருராண் (இது உழுப்பில் விட்பமின் “ஏ” ஆக மாறுகிறது) விட்பமின் “சி” ஆகியவை அதிகம் உணாக முளைக்கிற, வல்லாஸை, முருங்கை, அகத்தி கீரைகளில் கண்ணன் மூலமும் திறைய உண்ணு. கீரைகளை பக்கையாகப் பசுமி செய்து (வல்லாஸையும் சாராடும்) அல்லது வேஶாக அவித்து கண்டல் செய்து சாப்பிடுவது மிகவும் நல்லது.

(1).—முளைக்கீரை.

உயர்ந்த தன்னுடையவாத பச்சை இலையைப்படம்¹⁷⁾ பயிரிடப்பட வேண்டும். விடைத்தை ஒன்றிலிருந்து ஒன்று 1 அடி தாங்கிலிருள்ள வரிசைகளில் கூட அங்குல ஆழத்தில் விடைத்தக்க வேண்டும். கீரை முளைகள் சில அங்குல உயரத்துக்கு வளர்ந்ததும் 6 அங்குல இடைவெளியுள்ள ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் இரண்டு பயிர்களை நிற்கவிட்டு மற்றுப் பயிர்களைப் பிடிப்பிடிவிட வேண்டும். கமார் 3 முதல் 4 வாரங்களில் அவை 1 அடிக்கு மேல் வளர்ந்ததும் தேவைக்கேற்ற வாரு அவற்றைப் பிடிப்பி எடுக்கலாம். அல்லது காலத் தகுக்க தாலம் இலைகளை வெட்டிக்கொள்ளலாம். பெரிய செடிகளிலிருந்த பதியங்கள் எடுத்து நல்லாம். ஆனால் அவை நாற்றுக்கணிப்போல் செழித்து வளர்மாட்டா.

படம் 17.—முளைக்கீரை.

(II.)—வல்லாங்க.

வல்லாங்காயில் நேராக வளரும் பெரிய இலைகள் உள்ளன இனத்தை (படம் 18) சீய பயிராசையை வேண்டும். சிறிய இலைகள் உள்ள பட்டாம் இனம் விரும்பத் தக்கதல்ல.

சர்ப்பற்றும் நிழலும் உள்ள இடத்தைத் தெரிவு செய்யவேண்டும். அவ்விது பள்ளியான பாத்திகள் கோட்டப்பட வேண்டும். வல்லாங்காயின் தாங்கசெடியிலிருந்து வேருடன் கூடிய சிறு பிரிவுகளை எடுத்து 3 அங்குல தூரத்துக்கு ஒன்றாக நட வேண்டும். பயிர்கள் நல்ல வேறான்றி வளர்ந்ததும் இலைகளைக் காலத்துக்குக் காலமும் வெட்டி எடுக்கலாம்.

படம் 18.—வல்லாங்க.

(III.)—பச்சை.

பச்சை நிறவில் நன்கு வளரும். அப்பொழுது அதில் தடித்த கரும்பச்சை நிறமுள்ள இலைகள் வரும். ஒன்றிலிருந்து ஒன்று 1/2 அடி தூரத்திலுள்ள வரிசைகளில் 1 அடி

படம் 19.—பச்சை பந்தவில் படரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

இடத்திலும் மூன்று விணத்தை நகம் விணத்தை விணத்தைக்கூடும். கமார் 2 மாரங் கலுக்கப் பிள்ளை சூவொரு இடத்திலும் சிறந்த பயிரை டட்டிம் திருக்கிடே மற்றப் பயிரைப் பிருங்கி எடுத்துவிட வேண்டும். கமார் 2 மாதங்களில் பயிர்கள் கொடியிலை தூரம்பிக்கும் பேர்து அவற்றிறை 2 அடி உயர்மூலான பதிவரை பந்தவில்லை (படம் 19). பாருவதற்குப் பிடித்து விட வேண்டும்.

பதியங்களையும் நடவாம்.

ஆனால் அவற்றிலிருந்து உண்டாகும் பயிர்கள் விவரிலில் பூத்துக் காய்க் கூரம்பிக்கும்.

காணம்போட்டால் பச்சை செழிப்பாக வரும். அப்பொழுது பெரிய இலைகளைத் தரும். சில இலைகள் 1 அடி குறுக்களவு உள்ளனவாகவும் இருக்கும். இலைகளை அடியிலிருந்து பற்றத்துவர் வேண்டும்.

(IV.)—கங்குள்.

சர்ப்பற்றுள்ள ஒரு இடம் தெவில்செய்யப்பட வேண்டும் அல்லது பள்ளாமான பாத்தி களில் இனத்தைப் பயிரிடவேண்டும்.

படம் 20.—கங்கு.

(v.)—பொன்னுங்காணி.

இது வெளு துரிதமாக வளரும் பயிர். இது அனோக மெல்லிய கொடிகள் விட்டு அடர்த்தியாக வளரும். சுமார் 6 அங்குல நீளமுள்ள பதியங்களை ஒரு அடி தூரத்துக்கு ஒன்றுக் கூடிவென்றும். (படம் 21.)

படம் 21.—பொன்னுங்காணி.

(vi.)—அகந்தி.

சூரு குடும்பத்துக்கு 2 அல்லது 3 மரங்கள் போதும். ஒன்றிலிருந்து ஒன்று 8 அடி தூரத்தில் உள்ள நன்கு சுசையியிப்பட்ட கிடங்குகளில் சுமார் 4 அங்குல ஆழத்தில் விதைகளை நடவேண்டும். நுவ்வொரு கிடங்கிலும் சுமார் 4 விதைகள் போடவேண்டும். பயிர்கள் சுமார் 8 அங்குல உயரத்துக்கு வளர்ந்ததும் ஒன்றை மட்டும் நிற்கவிட்டு மற்றுப் பயிர்களைப் பிடித்தினிட வேண்டும்.

(vii.)—முருங்கை.

இந்த மரத்தைப் பள்ளப் பிரதேச வரண்ட பிராந்தியங்களில் மட்டுமே நடவேண்டும். இது முக்கியமாக அதன் இளம் காய்களுக்காகவே வளர்க்கப்படுகின்றதென்றினாலும் இதன் இலைகள் அதிக உபயோகமானதை அடிக்காட்டி அதிகமாக உபயோகிக்க வேண்டும். நல்ல முற்றிய கிளைகளிலிருந்து சுமார் 5 அடி நீளமும் 1½ அங்குலம் குறுக்களால் முன்ன் தடிகளை வெட்டி எடுத்து நன்கு சுசையியிப்பட்ட குழிகளில் நடவேண்டும். ஏற்குறைய ஒரு வருடத்தில் இந்த மரம் காய்க்க ஆரம்பிக்கும்.

சுமார் 8 அங்குல நீள முன்ன் பதியங்களை 1½ அடி தூரத்திலுள்ள வசி ஸககளில் 1 அடி இடைவெள்ளும். இந்தப் பயிர் அம்புவடிவ மான இலைகள் (படம் 20) உள்ள நீண்ட கொடிகள் விடும். கொடிகளை அடிக் கடி வெட்டி உபயோகிக்க வேண்டும்.

(viii.)—கலார்ட்.

கலார்ட் சிறந்த குண விகேஷங்கள் உள்ள கிரை. இதைப் பயிரிடுவதற்கு மேலே சொல்லப்பட்ட கிரைகளைவிட அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். இது மேட்டிப் பிரதேசத்தில் தான் நன்கு பயிராகும். பள்ளப் பிரதேசத்திலும் வெற்றிகரமாகப் பயிரிடமுடியும்.

இதில் இரு இனங்கள் உண்டு. ஒரு இனம் கோவானவப்போல் உருண்ணடியான முட்டையுள்ளதாக இருக்கும். மற்ற இனம் மொக்குகள் வடிவான முட்டையுள்ளதாக இருக்கும். இதன் இலைகள் நீளமாகவும் அகலமில்லாமலுமிருக்கும். முந்திய இன கலார்ட் மிகவும் உருபியாக இருக்கும்.

வினதகள் மிகவும் கோனானவயாகையால் அதைப்போல் இரண்டு மடங்கு நிறையுள்ள காயந்த மணலோடு கலந்து நன்கு தண்ணீர் ஊற்றுப்பட்ட நாற்று மேடையில் 3 அங்குல இடத்தெளியுள்ள வினதகளில் சுமார் 1/2 அங்குல ஆழத்தில் வினதக்கப்பட வேண்டும். வினதகளை ஏறுப்பு இழுத்துக்கொண்டு போகாதபடி தடுப்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். மூளைகள் சுமார் 2 அங்குல உயரத்துக்கு வளர்ந்தும் அவற்றைப் பிடுங்கி அதிக பயன் போட்டு நன்கு தயார் செய்யப்பட்ட பாத்திகளில் 8 அங்குல தூரத்துக்கு ஒன்றுக் கூட்டுவேண்டும். பயிர்களின் வளர்ச்சி எவ்வளவிலும் நடைப்பட வாகாது. எந்தாக் சமயத்திலாவது நிலம் காய்ந்தால் பாத்திகளுக்குத் தாபாளமாகத் தண்ணீரிலிட வேண்டும்.

இப்பயிரி விழைவதற்கு 3 வாரங்கள் பிடிக்கும். முட்டை கட்டியவடன் அதை வயோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம். முற்றுவதற்கு முன்னர் உபயோகிக்க வேண்டும். அல்லது போன்ற இலைகள் விழைப்பாகவும் கூப்புகளுக்கு உபயோகிக்கலாம். சில பயிர்களை அடுத்த பருவகாலத்துக்கு வேண்டிய வினதகளை எடுப்பதற்காக காய்த்து முற்றவிட வாய்.

2. வெண்டி.

வெண்டி ஒரு பிரபன்யமான மாக்கறிப் பதாரதம். அதில் கனிச உப்புகளும் விட்ட மின்சாலும் உண்டு. “பீ” வர்க்கத்தைச்சேர்ந்த ஒரு விட்டமினை “சிபோபிளேவின்” அதில் சுடிக்கமுள்ளது. வெண்டிக்காயை குப்புகளுக்கு உபயோகிக்கலாம். இறைச்சி அல்லது மினினுடு சேர்த்து சமைக்கலாம். அல்லது கறிச்சைப்பதற்கு உபயோகிக்கலாம்.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தண்ணையும்.

இந்தப் பயிரை ஈரப் பிரதேசத்திலும் வரண்ட பிரதேசத்திலும் சுமார் 4,000 அடிவசை உயரமான பருதிகளில் உண்டுபண்ணலாம். ஈரப்பிரதேசத்திலும் வரண்ட பிரதேசத்திலும் பருவகாரறு மழைகளின் போது இதை நடையாம். இதர காலங்களில் நட்பால் பயிராக்குக்குத் தண்ணீர் ஊற்ற வேண்டும் அல்லது நீர்ப்பாய்ச்சி வேண்டும்.

இனங்கள்.

வெண்டியில் அடைக இனங்கள் உண்டு. அவற்றில்—

- (அ) மிருதுவான அல்லது கணைப்புள்ள,
- (ஆ) உருண்ணடியான அல்லது மூலைவிழுந்த,
- (இ) நீண்ட பெஸ்விய அல்லது குட்டையான தடித்த,
- (ஈ) கரும்பசை அல்லது சேஷன் பசை நிறக்காய்கள் காய்க்கும்.

மிருதுவான, உருண்ணட வடிவான, நீண்ட, மெல்லிய கரும்பசை நிறக்காய்கள் காய்க்கும் இனத்தை மட்டுமே பயிரிட வேண்டும் (படம் 22.).

படம் 23.—*Geovaram.*

நடுக்கமுறை.

ஒரு அடி அகலமும் ஒரு அடி ஆழமும் உள்ள சிட்டிருக்கீக் கிளைடி அவற்றில் நன்மேல் மண்ணையும் கூட்டுரைவையும் கலந்து போட்டு நிரப்பி மேலே ஒரு சிறிய திட்ட உலைபூஷன்னில்லை. சிட்டிருக்கீக்கையில் ஒரு பக்கத்தால் 3 அடி தூரமும் மற்றுப் பக்கத்தால் 2 அடி தூரமும் இட்டுவெளியிருக்க வேண்டும். ஒங்கொரு திட்டத்தையிலும் 4 முதல் 5 விடைகளை 1 அங்கு கூழத்தில் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று 3 முதல் 4 அங்கு கூரத்தில் இருக்கக் கூடியதாக நடவடிக்கை ஆக்குவதை முன்னும் 4 அங்கு 5 விடைகளை முன்கூரும்.

செய்கைபள்ளுதான்.

இரண்டு வர்ஷ பயிரானதும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் அதிக செழிப்பான இரண்டு கன்றுகளை நிறுவிப்பு மற்றுக் கன்றுகளைப் படிக்கிட வேண்டும்.

நிலத்தை நன்றாக பண்படுத்திவிட வேண்டும். நட்டு ஒரு மாதமான பின்னர் பசிரிகளின் அடியை நேர்க்கி மண்ணை வாரிக் குநித்துவிட வேண்டும்.

காய் பறித்துல்.

புஷ்டிக்க ஆரம்பித்த சில இனங்களுக்குள் காய்கள் பறிப்பதற்குக் காயாகிவிடு இதன் காய்கள் மிகவும் துரிதமாக வளரும்.

காய்களை எப்பொழுதும் பிழுசாகவே பறிக்க வேண்டும். 7 வது வாரத்துக்கும் 12 வது வாரத்துக்குமிடையே அனேக தடவை காய்கள் பறிக்கலாம். ஒரு ஏக்கரில் 30,000 முதல் 50,000 காய்கள் வரை (ஒரு செழியில் 6 முத 10 காய்கள்) காய்க்கும்.

3. கந்தாரி.

கந்தாரிக்காலில் கணிச உப்புகளும் விப்பாக்களும் நியங்யமான அளவு உண்டு. கந்தாரிக்கால் மிகவும் உருசிகரமான மரம்பரிப் பதாரித்தம்.

பருவங்காலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

இப்பயிரை ஈப்பயிர்தோசத்திலும் வரண்ட பிரதேசத்திலும் கூமர் 3,000 அடிலைச் சூயரமுள்ள பகுதிகளில் உண்டுபோன்றனலாம். வட சிழக்குப் பருவங்காலத்தில் இரு பிரதேசங்களிலும் இதைப் பயிர் செய்யலாம். தென் மேற்குப் பருவச் காலத்து மலைக்காலத்தில் ஈரப்பிரதோசத்தில் மட்டும் பயிர் செய்யமுடியும். வருடத்தில் இதா காலமுக்கில் வரண்ட பிரதேசத்தில் இப்பயிர் செய்வதானால் தன்னீர் வடக்கு அல்லது நீராபாய்ச்சதல் அவசியமாகும்.

இளங்கள்.

கந்தாரிக்காய்கள் இனத்துக்கெறப் பருவத்திலும் நிரத்திலும் மாறுபாடுடையவாக இருக்கும். காய்கள் நீண்டாக (படம் 23.) அல்லது உருண்ணுயாக இருக்கும். கந்தாரிக்காய்கள் ஜாதா, பச்சை, வெள்ளை நிறமுள்ளனவாக அல்லது வரி உள்ளனவாக இருக்கும்.

நடுக்கமுறை.

விதைகளை நாற்றுமேடையில் 5 அங்குல இடை வெளியுள்ள வரிசைகளில் $\frac{1}{2}$ அங்குல ஆழத்தின் விதைக்க வேண்டும். பயிரிடப்படும் இடம் சிறிதாக இருந்தால் சட்டிகளில்லாவது பெட்டிகளில்லாவது விதைகளை முனிக்கப்போடலாம். விதைகளை சம அளவு மிருதுவான மணதுடன் கலந்து 75 சதுர அடி வில்திரணமுள்ள நாற்று மேடைக்கு 1 அங்குள் வீதம் விதைக்க வேண்டும். விதைகள் 3 அல்லது 4 தினங்களில் முனைத்து தரைக்குமேல் வந்துவிடும். அதுவரை மேடைக்கு நீஷல் போட்டுவைக்க வேண்டும். கமார் 4 அங்குல உயரத்தினால் வளர்ந்ததும் அல்லது ஒரு மாதமானதும் நாற்றுகளைப் பிடுகிற 3 அடி இடைவெளியுள்ள வரிசைகளில் 2 அடி தூரத்திற்கு ஒன்று வீதம் நடுவேண்டும்.

செய்தைபண்ணாலுதல்.

மன்னைக் கிண்டி இளக்கிவிட வேண்டும். கத்தரிச் செடிகள் இரண்டு மாதப் பயிரானதும் அவற்றின் அடியை நோக்கி மன்னை வாரிக் குவித்துவிட வேண்டும்.

காய்கள் பறித்துல்.

மூன்று அல்லது நான்கு மாதங்களில் காய்கள் பறிக்க ஆரம்பிக்கலாம். பலதடவை காய்கள் பறிக்கலாம். எப்பொழுதும் காய்கள் பறந்து மனுகள் நீற்மடைவதற்கு முன்னர் அவற்றைப் பறிக்க வேண்டும். பருவகாலம் முடிந்ததும் செடிகளைப் பிடுவிலி ஏறிந்துவிட வேண்டும். பிடுங்கி ஏறியாத விடுடி வைத்தால் அவற்றில் நோய் உண்பாசி அடுத்த பருவகாலத்திற்கு பயிர்களுக்குத் தொற்றுக்கூடும்.

4. நக்காவி.

தக்காளியில் விடப்பினகள் நிறைய உணர். முக்கியமாக “ஏ” “இ” விடப்பினகள் அடிக்கழன்னு. இந்த விடப்பினகள் நக்காளிக்காலையைச் சமையல் செய்வதால் பெருங்காலும் அழிந்து போவதால் சமைக்காமல் பச்சையாகப் பச்சடிசெய்து சாப்பிடுவதே நல்லது.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

பண்டாரவளை போன்ற குளிர்ச்சியான காய்ந்த பிரதேசம் இது பயிரிடுவதற்கு மிகவும் பொருத்தமானதாகும். ஆனால் வரண்ட பிரதேசங்களில் காலபோகத்தின் போது நல்ல பலன் கிடைக்கும். சுரப்பிராந்தியத்தில் முக்கியமாக தாழ்ந்த பிரதேசத்தில் தக்காளிப் பயிர் ஒருவித நோய் காரணமாக வாடிப்போய்விடுகிறது. ஹாதிர்ஜிடவசமாக இந்த நோய்க்குப் பரிகாரம் காரு பிடிக்கப்படவில்லை.

கிளங்கள்.

பலவேறு இனங்களினதும் காய் கள் பருமனிலும், உருவத்திலும், தண்ணெயிலும் வேறுபட்டிருக்கும். வழவழூப்பான உருண்டைக் காய் காய்க்கும் இனத்தையே பயிரிட வேண்டும்.

நடுக்கமுறை.

விதைகளை சட்டிகளில் அல்லது பெட்டிகளில் நினை நிரையாக விதைத்து ஏறும்புகள் விதைகளை எடுத்துச் செல்ல முடியாதபடி விதை கள் முனைக்கும்வரை அவற்றை (சட்டிகளை அல்லது பெட்டிகளை) தண்ணீருக்கு மேல் நிற்கவைக்க வேண்டும். அதிக நிலத்தில் பயிர் செய்வதானால் பாதி திசை லை விதைத்து ஏறும்புகள் போக முடியாதபடி சுற்றிவரசாம்பலை நூலிலீட்டு வேண்டும்.

10 முதல் 14 தினங்களுக்குப் பின்னர் அல்லது பயிர்கள் 3 முதல் 4 அங்குலங்களுக்கு வளர்ந்த பின்னர் தக்காளிக் கன்றுகளை வேறு பெட்டிகளில் அல்லது சட்டிகளில் பிடிக்கி நடவேண்டும். கன்றுகள் ஒன்றிலிருந்தொன்று 5 அங்குல தூரத்திலிருக்க வேண்டும்.

கன்றுகள் 3 முதல் 4 வாரப் பயிரான பின்னர் அல்லது சமார் 10 அங்குல உயரத் துக்கு வளர்ந்த பின்னர்தான் வெளியான இடத்தில் பிடிக்கி நடவேண்டும். நடவெற்று முன்னர் கன்றுகளின் தலைப்புமைன் முறித்துவிடு 2. அடி இடைவெளியுள்ள வரிசைகளில் 1 அடி தூரத்துக்கு ஒன்றுக நடவேண்டும்.

பயிர்கள் போதியளவு வளர்ந்து நிற்பதற்கு ஒரு ஆதரவு தேவைப்படும்போது ஒவ்வொரு பயிருக்கும் சமீபத்தில் 4 அடி நீளமான ஒரு கம்பை ஊன்றி அப்பிரைக் கம்போடு சேர்த்து படம் 24 ல் காப்பப்பட்டிருப்பதுபோல் கட்டிவிட வேண்டும்.

தாய்ச் செடியில் பக்கவாட்டில் முனைகள் தென்பட்டதும் அவற்றைக் கிளவியினித்து விடவேண்டும். கிளைகள் விடுவதைத் தடுத்து ஒரே தனிமரமாக வளரச் செய்தால் பெரிய நலை காய்கள் காய்க்கும்.

காம்பறித்தால்.

பயிர்கள் சமார் 2½ அல்லது 3 மாத காலப் பயிராகும்போது காய்கள் பறிக்க ஆரம் பிக்கலாம். சமார் 2 மாதங்களுக்குத் தொடர்ந்து காய்கள் பறிக்கலாம். ஒவ்வொரு செடியிலும் சமார் 2 மாதங்கள் காய்க்க வேண்டும்.

படம் 24.—ஒரு தக்காளிசீடு கம்புடன் சேர்த்துக் காப்பப்பட்டிருக்கிறது.

சேர்த்துக் காப்பப்பட்டிருக்கிறது.

சேர்த்துக் காப்பப்பட்டிருக்கிறது.

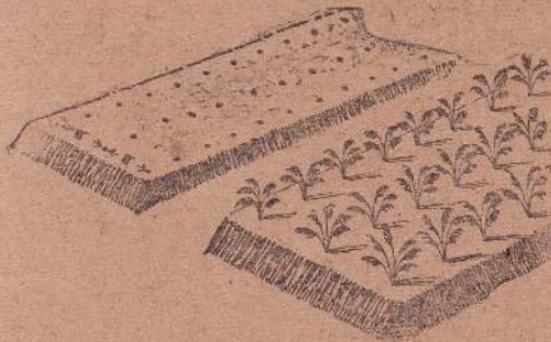
காட்டில் போஷணைச்சுத்து அதிக மூன்று அதிலுள்ள மஞ்சள் பதார்த்தம் ("கரோ ஹன்" எனப்படுவது) உடமயில் ஒரு முக்கிய விடையினாக மாறுகிறது. கரட் முக்கியமாக குழந்தைகளுக்கு நல்லது.

பருவகாலரும் நிலத்தின் தண்ணையும்.

காட் பயிரிடுவதற்கு ஈப்பிரடேசமும் வரணி பிரதேசமும் தலையுடையன்காரும். ஆனால் 3,000 அடி முதல் 5,000 அடி வரை உயரானாள் பகுதிகளில் நல்ல மலன் செல்கிறது.

இனங்கள்.

காட்டில் பல இனங்கள் உண்டு. அவற்றின் கிழங்குகள் பகுமளிலும், நீர்த்திலும் தன்மையிலும் வேறுபட்டிருக்கும். கரட் வினதகள் யாவும் பிற நாடுகளிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டனவ.

படம் 25.—காட் பயிரிடப்பட்டிருக்கும் கேட்டென்.

8 அங்குல இடைவெளியுள்ள வரிசைகளில் 6

அங்குலத்துக்கு ஒன்றுக் கூடிய பட்டங்களின்றை.

வினதகள் ஜதாக விழுவதற்காக குருமனைகள் கலந்து $\frac{1}{2}$ அங்குல ஆழமுடும் 8 அங்குல இடைவெளியுள்ள வரிசைகளில் விதைக்கப்பட வேண்டும். அதன்பின்னர் மிகுதுவான மன்னாலை மூடி நன்றாக அழுக்கிவிட வேண்டும். 12 முதல் 18 நினங்களில் வினதகள் முனைக்கும்.

ஏவ்வெப்பள்ளுதல்.

ஆரம்பகாலத்தில் சிறு பயிர்கள் மிகவும் மெதுவாக வளருவதாலும் புந்களால் அதன் வளர்ச்சி தடைப்படுமாகவையாலும் புல மூளைக்காமல் தடுப்பதில் விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டும். பயிர்கள் கூமார் 4 அங்குல உயர்த்துக்கு வளர்ந்ததும் முதலில் ஓரளவு அங்குலத்துக்கு ஒன்று வீதமாகவும் பின்னர் 4 அங்குலத்துக்கு ஒன்று வீதமாகவும் விட்டு விட்டு மற்றப் பயிர்களைப் பிடிக்கி எடுத்துவிட வேண்டும். இவ்விதம் பிடிக்கி எடுக்கப்படும் பயிர்களை வேறு வரிசைகளில் நடுவதற்கு உபயோகிக்கலாம். கரட் கிழங்கு விளை ஆரம்பிக்கும்போது 6 அங்குலத்துக்கு ஒரு பயிர் வீதம் நீந்தவிட்டு மற்றப் பயிர்களைப் பிடிக்கி எடுக்க வேண்டும். இவ்விதம் பிடிக்கப்படும் கிழங்குகளை கண்ணுத்துக்கு உபயோகிக்கலாம்.

நிலத்தை எப்பொழுதும் கிணற்றி கீசு பிடுக்கி விடவேண்டும்.

நடுகைமுறை.

காட் பயிரிடுவதற்கு ஆழமான இறுங்கம்பலாத நிலம் வேண்டும். இந்த நிலம் முந்திய பயிரிக் கெய்கைக்காக நன்கு பக்கை பெட்டப்பட்டாக இருக்க வேண்டும் அல்லது 2 முதல் 3 மாதங்களுக்கு முன்னர் நன்கு பச்சை போட்டுப் பண படுத்தப்பட்டாக இருக்க வேண்டும். நீதைத்தக்கு மரச் சாம்பல் போட்டு சாத நியப்பட்டவரை மிகுதுவாக சிவிடவேண்டும்.

சிறங்கு கண்டுதல்.

முந்தி விளையும் இளங்கள் 3 முதல் 4 மாதங்களிலும் பின்தி விளையும் இளங்கள் 4 முதல் 6 மாதங்களிலும் சின்டப்படலாம். அவர்வாசி விளைந்து இளம்பருவத்து விருக்கும்போது சின்டி எடுக்கும் சிறங்கங்களான் திறந்தலை. சிழங்குகளை பிடிப் பெரிதாக விளையவிட்டால் உருசி குண்டும்.

6. பீற்.

பீற் சிறங்கில் சிறிதளவு பிதிதங்களும் கரி நாகைகளும் உண்டு. அதில் கணிச உப்புகளும் விட்டபிரிங்களும் கூடகொசும் உண்டு.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

பீற் சிறங்கு எல்லா இடத்திலும் வளரும். ஆனால் 3,000 காட்சிகு மேல் உயரமான பிரதேசத்தில் மிக நன்றாக வளரும்.

இளங்கள்.

வெளி நூழுகளிலிருந்து வரும் இதன் வினநைகளில் முக்கியமாக இரு இளங்களே பயிரிடுத்தகுத் தகுதியானவை.

நடுவைகழுதல்.

பீற் சிறங்கு பயிரிடுவதற்கு கமார் இரண்டொரு மாதங்களுக்கு முன்னர் நிலத்தை நன்றாகக் கிண்டிப் பச்சை போடவேண்டும். புதிதாப் பச்சைபோட்டு பண்படுத்திய நிலத்தில் நட்டால் சிறங்குகள் நன்றாக விளையமாட்டார்.

வினநைகளை ஒரு அங்குல ஆழத்தில் 12 அங்குல இடைவெளியுள்ள வரிசைகளில் 6 அங்குல இடைவெளிலிட்டு வினநைக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு இடத்திலும் 3 முதல் 4 வினநைகள் வினநைகளாம். ஒரு கூரிய கம்பினுள் சிறு துவாங்கள் செய்து அவற்றின் நல்ல மண்ணைப்போட்டு நிறப்பி அதன் பின்னர் வினநைப் போட்டால் நல்ல பலன் கிடைக்கும். கமார் 1 அங்குல வினத 100 அடி நீளமான ஒரு வரிசையில் வினதப்பட தற்குப்போரும்.

செய்கை பண்ணுதல் :

பயிர்கள் கமார் 3 அங்குல உயரத்தாக வளர்ந்ததும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் நல்ல செழிப்பான பயிரை நிற்கவிட்டு மற்றப் பயிர்களைப் பிடுங்கி எடுத்துவிட வேண்டும். பயிர் வரிசைகளுக்கிடையேயுள்ள மண்ணை அடிக்கடி சின்டிவிட வேண்டும்.

சிறங்கு எடுத்தல்.

தீ 10-14 வாங்களுக்குள் சிறங்கு சின்டி எடுப்பதற்குத் தயாராகியிருக்க. சிறங்கை சின்டி எடுக்கும்போது அதன் தோலில் காயம் உண்டுண்ணிலிடாதபடி ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். காயம் ஏற்பட்டால் அவற்றின் நிறம் கெட்டுவிடும். நீர் வேறுபார் டைந்தங்கள் எல்லா இலைகளையும் அப்பறுப்படுத்தி மற்ற இலைகளை கமார் 3 அங்குல உயரத்தில் வெட்டிவிட்டு தேவைப்படும்போது உபயோகிப்பதற்கு சேமித்து வைத்துக் கொள்ளலாம்.

7. கோவா.

இது மிகவும் பிசுப்பியமான மரக்கறிப் பதாரத்தம். இதில் கண் உயிர்கள் அதிக முன்னுடையன.

பருவாலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

வரண்ட பிரதேசத்தில் நீர்ப்பாசன வசதியைக்கொண்டு சில வினதக் கோவா இனங்களை ஓரளவு வெற்றிகரமாகப் பயிரிட முடியுமெனினும் 5,000 அடிக்கு மேல் உயர்மூளை பிரதேசத்தில்தான் இது செழித்து வளரும். தன்னர் ஊற்ற அல்லது நீர்ப்பாய்ச்சி முடியுமானால் வருடம் பூராவும் கோவா பயிர் செய்யலாம்.

இனங்கள்.

இலங்கையில் இரு இனங்கள் பயிரிடப்படுகின்றன. அனவ்யாவன (1) வினதக்கோவா, இது வெளி நாடுகளிலிருந்து வரும் வினதக்கை கொண்டு பயிரிடப்படுகிறது; (2) முளைக் கோவா, இது நீண்டகாலமாக உள்ளாட்டு பயிர் செய்யப்பட்டுவரும் இனமாகும். தலைப்பு வெட்டிய கோவாவின் அடித்தண்டில் முளைக்கும் முளைக்கைக்கொண்டு இது பயிர் செய்யப்படுகிறது.

வினதக் கோவாவின் மூட்டை சிறிதாக ஆனால் இறுக்கமாகவும் கனமாகவும் இருக்கும். தூரதிர்ஷ்ட வசமாக இது ஒரு வித நோயினால் பாதிக்கப்படக் கூடியதாயிருக்கிறது. முளைக்கோவாவின் மூட்டை மிகப் பெரிதாகவும் இறுக்கமில்லாமலும் இருக்கும். மூந்திய இனத்தெவிட இந்த இனக்கோவா உருசியில் மிக மட்டமாக இருக்கும். ஆனால் நோயினால் பாதிக்கப்படுவதில்லை.

நடுங்கமுறை.

வினதக் கோவா இனங்களின் வினதக்கை ஒரு நாற்று மேடையில் சுமார் $\frac{1}{2}$ அங்குல அழுத்தில் 2 அங்குல இடைவெளியுள்ள வரிசைகளில் வினதக் கேள்வும். கன்று கன் நான்கு இலைகள் வரப்பெற்றதும் அவற்றைப் பிடிக்கிப் பாத்திகளில் 4 அங்குல இடைவெளிட்டு நடவேண்டும். அவை 4 முதல் 5 அங்குல உயரத்துக்கு வளர்ந்த தும் 2 அடி இடைவெளியுள்ள வரிசைகளில் 18 அங்குல தூரத்துக்கு ஒன்றாகப் பிடிக்க நடவேண்டும்.

முளைக் கோவா இனங்கள் வினதயத்தில் மூட்டை வெட்டப்பட்ட மின்னர் அடித்தண்டில் முளைக்கும் முளைக்கை அவை சுமார் $\frac{1}{2}$ அங்குல நீளமுள்ளனவாக இருக்கும்போது வெட்டி எடுத்து பாத்திகளில் 5 அங்குல தூரத்துக்கு ஒன்றாக நட வேண்டும். அவை 6 அங்குல உயரத்துக்கு வளர்ந்ததும் 3 அடி இடைவெளியுள்ள வரிசைகளில் $\frac{2}{3}$ அடி தூரத்துக்கு ஒன்றாகப் பிடிக்க நடவேண்டும்.

செய்கைபள்ளானுதல்.

பயிர் வரிசைகளுக்கிடையேயுள்ள மன்னை அடிக்கடி கிண்ணி இளக்கிவிட வேண்டும். நிலத்தின மேற்பரப்புக்கு ஒரு தூராயாகுக்கு $\frac{1}{2}$ அவுண்டு வீதம் ஒரு கூர்க்கல்வை போட்டால் நல்ல இறுக்கமான முட்டைகள் விளையும்.

செய்துதல்.

ஒவ்வொரு முட்டையும் நன்கு விளைந்ததும் அதன் அடித்தண்டிலிருந்து ஒரு கூரிய கத்தியால் வெட்டி எடுக்கப்படவேண்டும்.

8. சாம்பஸ் வாழை.

சாம்பஸ் வாழைக்காய் ஒரு நல்ல மரக்கறிப் பதராத்தம். அதில் கரிநீரைகள் அதிகம் உண்டு. கனிச உப்புகளும் விட்டமின்கணும் நீயாயமான அளவு இருக்கின்றன.

நடுக்கமுறை.

3 அடி அகலமும் 2 அடி ஆழமும் உள்ள இடங்களில் தொண்டி அவற்றில் நல்ல மேல் மன்னும் கூட்டுருவும் சாம்பலும் கலந்து போட்டு நிரப்பி மேலே சிறு திட்டம் உண்டுள்ள வேண்டும்.

இந்தக் கிடங்கள் ஒன்றி விருந்த ஒன்று 8 அடி தாரத்திலிருக்க வேண்டும்.

நோயில்லாத வாழைகளை விருந்த நல்ல செழியான இழங்கு உள்ள மட்டங்களில் தெரிந்தெடுக்க வேண்டும்.

வான் போன்ற அல்லது ஒடுக்கமான இலைகள் உள்ள மட்டங்கள் (படம் 26, இல. 1) அகலமான இலைகளையுடைய மட்டங்களை (படம் 26, இல. 2) ககாட்டிலும் சிறந்தனவாரும்.

செய்கூண்ணுதல்.

வாழைகள் நிலைத்தும் ஒரு அடியில் இரண்டுக்கு அதிகமான மட்டங்கள் வெடிக்க விடக்கூடாது. மேற்கொண்டு மட்டங்கள் வெடித்தால் அவ்வப்போது அவற்றை அகற்றி விட வேண்டும். ஒரு வருடத்துக்கு ஒரு தடவை ஒவ்வொரு வாழை அடிக்கும் கூட்டுரு போட வேண்டும். (ஒரு அடிக்கு 4 கூடை 80 ரூத்தல்).

குலைவெட்டுநல்.

வாழை நட்டு 9 முதல் 12 மாதங்களில் முதலாவது குலை போடும். அதை வெட்டி எடுத்தும் தாய் மற்றும் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டு விடவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் மட்டங்கள் தரிதமாக வளரும். பெரிய மட்டம் தாய் வாழையின் இடத்திற்கு வந்து விடும். அத்தட்டி இரண்டு மட்டங்களை வரளவிட வேண்டும். இந்த மட்டங்கள் ஒவ்வொன்றும் குலைபோட 12 முதல் 16 மாதங்கள் பிடிக்கும். ஆகவே ஒரு வருடத்தில் ஒவ்வொரு வாழை அடியிலுமிருந்து இரண்டு குலைகளை எதிர்பார்க்கவார். சுமார் 5 வருடங்களுக்கு ஒவ்வொரு வாழை அடியும் திருப்திகரமாகக் குலைகள் தரும். அதன் பின்னர் வாழைகளை வேரோடு பிடிக்கவிட வேண்டும்.

காய்கள் நன்றாக முற்றியின்னரே குலைகளை வெட்டவேண்டும். எந்த வாழையிலும் நோயின் அறிகுறி காணப்பட்டால் அந்த அடியை அப்படியே அப்பறப்பதேத் திலிட வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் மற்ற வாழைகளுக்கும் அந்நோய் தொற்றிவிடும்.

அத்தியாயம் 13.

பழவர்க்கங்கள்.

1. யப்பாளி.

யப்பாளிப் பழத்தில் கொஞ்சம் கரிநீரைக்கள் உண்டு. கரோமானும் விட்டமின் “சி” யும் அதில் நிறைய உண்டு.

வீட்டுத் தோட்டங்களில் உண்டுபண்ணுவதற்குப் பய்பாளி மிகவும் உபயோகமான தாகும்.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தன்மையும்.

சரப்பிரதேசத்தில் வாட்சிக்காலமல்லாத எக்காலத்திலும் இதை நட்டு உண்டுபண்ண ஸாம். வரண்ட பிரதேசத்தில் நீழல் உள்ள இடத்தில் இதை நீர்பாய்க்க வளர்க்க வேண்டும். பய்பாளி சுமார் 2,000 அடி வரை உயர்முள்ள இடத்தில் நன்றாக உண்டாகும் தன்னீர் தங்கி நிறகாத நிலத்தில் இதை உண்டுபண்ண வேண்டும்.

இளங்கள்.

படம் 27.

பய்பாளிக் கன்று.

நீண்ட காய்களும் உருண்டைக் காய்களும் காய்க்கும் இனங்களும், பெரிய காய்களும் சிறிய காய்களும் காய்க்கும் இனங்களும் பய்பாளியில் உண்டு.

நடுகைமுறை.

வினதகளை நன்றாக கனிந்த பழங்களிலிருந்து தெரிந்தெடுத்துக் கழுவி மேற்தோலை அப்பறப்படுத்திவிட்டு உடனே வினதக்கலாம் அல்லது நிழலில் காயவைத்துப் பின்னர் வினதக்கலாம். பய்பாளி வினதயை சட்டிகளில் அல்லது பேட்டிகளில் 3 முதல் 4 வாரங்களில் முளைக்கும். முளைன் மேலே தெரிந்ததும் அவற்றைப் பின்கி ஒரு மேடையில் 6 அங்குல இடை வெளிவிட்டு நடவேண்டும். மேடையில் சுமார் ஒரு மாத காலத்துக்கு நிறை பின்னர் ஒவ்வொரு கண்ணினதும் வேர்களைக் கற்றியுள்ள மண்ணேறு அவற்றைப் பெயர்த்து எடுத்து 2 அடி அகலமும் 2 அடி ஆழமுறைன் நஞ்சா பச்சை போடப்பட்ட கிடங்களில் நடவேண்டும். இக்கிடங்கள் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று 8 அடி தூரத்திலிருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு கிடங்கிலும் நான்கு கண்றுகளை நடவேண்டும்.

செய்கைபண்ணுதல்.

பய்பாளி மாங்கள் புஷ்பிக்க ஆரம்பித்ததும் ஆண்மரங்களை அழித்தவிட்ட ஒவ்வொரு கிடங்கிலும் மிகச் சிறந்த பெண்மரம் ஒன்றை மட்டுமே நிற்கவிட வேண்டும்.

களி பறித்தல்.

6 முதல் 10 மாதங்களில் மாங்கள் காய்க்க ஆரம்பிக்கும். நெருக்காராகக் காங்காய்க்கும் மாங்களாயிருந்தால் காய்கள் இடைஞ்சலின்றி நன்றாக பருப்பதற்குப் போதிய இடம் இருக்கக் கூடியதாக சில காய்களைப் பறித்துவிட வேண்டும்.

2. பாஷன் பழம்.

பாஷன் பழத்தில் கரிந்தெக்கள் அதிகமுண்டு. தியாயமான அளவு கனிச உப்புக்கும் விட்டபின் “கி” எம் இருக்கின்றன.

படம் 28.—கொடியுடன் கூடிய ஒரு பாஷன் பழம்.

பருவகாலமும் நிலத்தின் தண்ணையும்.

மஞ்சள் நிற இனம் (படம் 28) பன்னாட்டுத் தொப்பிராந்தியங்களிலும் ஜாதாவரண இனம் மேற்கூரை பிரதேசத்திலும் உண்டாகும்.

தடுக்கமுறை.

விதைகளையாவது பழியங்களையாவது நடத்தாம். விதைகளை உபயோகிப்பதாயிருந்தால் அவற்றை முதலில் பெட்டிகளில் அல்லது சட்டிகளில் அல்லது பாத்திகளில் விதைக்க வேண்டும். கன்றுகள் 6 முதல் 8 வாப் பயிரானதும் அவற்றைப் பிடுங்கி நல்ல மேல் மள்ளும் கூட்டுருவும் சாம்பலும் கலந்து போட்டு நீர்ப்பப்பட்ட $1\frac{1}{2}$ அடி அகலமும் $1\frac{1}{2}$ அடி ஆழமும் உள்ள சிடங்குகளில் நடவேண்டும். இக்கிடங்குகள் கம்பி வேலி அல்லது பந்தல் ஓரமாக 15 அடி தூரத்துக்கு ஒன்றாக இருக்கவேண்டும். செழிகள் கொடிவிடூரம்பிந்தத்தும் அவற்றைப் படருவதற்குப் பிழித்துவிட வேண்டும்.

செய்கைபண்ணுதல்.

புதிதாக முளைக்கும் சினோகளில் மட்டுமே காய்கள் காய்க்குமானாயால் ஒவ்வொரு பருவகாலத்திலும் காய்கள் பறிக்கப்பட்டபின்னர் பக்க வாட்டில் செல்லும் கொடிகளைத் தாய்க்கொடியிலிருந்து 2 அல்லது 3 கணுக்களுக்குடையில் ஒழுங்காக வெட்டிவிடுவேண்டும். அப்படிச்செய்தால் சினோகள் புதிதாக முளைக்கும். பழைய கொடிகளை மழையில்லாதபொழுது வெட்டக் கூடாது.

கணிபரித்தல்.

கொடிகள் இரண்டாவது வருடத்தில் காய்க்க ஆரம்பித்து 5 வது வருடம் வரை கணிதரும். 5 வது வருடத்தில் மீண்டும் நடுதல் வேண்டும். ஒதுக்கு வருடத்தில் இரண்டு தடவை காய்கள் காய்க்கும். 20

படம் 29.—மிழுங்கி நடுவதற்குக். அடி நீளமும் 3 அடி உயரமும் உள்ள ஒரு கொடியின் தகுதியான பாஷன் பழக்கன்று விருந்து குமார் 100 காய்கள் பெறலாம்.

3. வாழை.

வாழைப்பழம் எல்லா வகுப்பு மக்களும் தமது ஆகாரத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளும் பழங்களில் பிரதானமாகும். இது வருடம் முழுவதும் சிடைக்கும்.

இனங்கள்.

வாழையில் அனைக் குறைகள் உண்டு. அவற்றில் முக்கியமானவை பின்வருவனாக :— கப்பல், சுவந்தல், மருத்துவ, இத்ரை, கதலி, யானை.

சாம்பல் வாழையைப்போலவே இதையும் பயிரிட்டு குலைகள் வெட்டலாம். ஆனால் பழம் உருசியாயிருப்பதற்காக குலைகள் நன்கு முற்றும்வரை வாழையிலேயே இருக்க வேண்டும்.

மிகச் சிறந்த இனங்களான—கப்பலும், சுவந்தலும் தூந்தின்டவஸ்மாக வெளு இலைகளில் நோய் பீடிக்கக்கூடியவாயிருப்பதால் அவற்றை நட்டு உண்டாக்குவதில் மிகுந்த கவளம் கொடுத்தப்பட வேண்டும்.

தேசிய உணவு உற்பத்தி இயக்கம்

பிரசுரங்கள்.

வெளிவந்திருப்பது :

யுத்த கால உணவு—என்ன உண்ண வேண்டும்?
என் உண்ண வேண்டும்?

வெளிவரவிருப்பவை :

உங்கள் உணவு—

யுத்த கால உணவு—நெல் விளைவைப்
பெருக்கும் விதம்

யுத்த கால உணவு—வயல்களில் பயிரிட
வேண்டியவை.

இலவசம் பிரதிகளுக்கு எழுதவும்.—

பொதுஜனப் பாதுகாப்புப் பகுதி—தேசிய உணவு உற்பத்தி இயக்கம்,
தபால் பெட்டி 527,
கொழும்பு.

தேவி உணவு உறுத்தி சமநலப்
போன்றால் பாலுகாப்பில் பகுதி வரவிட